

השאלטר

חלק א'

הרגשת מציאות הבורא

עם תיקון הכללי

מאת:

הרב משה רחי שליט"א

מבוסס על שיעוריו שנמסרו

בבי"ב שערי תורה ותפילה

רח' החיים 4 חולון

לעילוי נשמה:

יוסף בן פרחא ז"ל
סמי בן נג'יה ז"ל
דן בן לאה וסעדיה ז"ל
מאיר בן ציפורה ז"ל
יעקב בן שרה ז"ל
נחמה בת לאה ז"ל

להזמנות והפצה:
054-6607073

עימוד ועיצוב: 'פסקאות'
עיצוב כריכה: סטודיו 'מישלי'
תמלול: עדי מני
עריכה לשונית: אייל רביב
ניקוד: יהודית הירשמן

תוכן עניינים:

- להרים הר ענק על האצבע הקטנה ? ? כן ! 3
- אז רגע, מה עושים ? מה הפתרון ? 18
- איך מגיעים לאמונה מוחשית ומורגשת בה' יתברך ? 23
- תתעורר ! 27
- הבדל עצום בין אמירה לידיעה..... 32
- איך נכניס את ה' יתברך ללב שלנו ? 41
- איך עושים את זה ביום-יום ? איך נדבקים בה' בפועל ? 47
- תעצור ! תתבונן ! 49
- אבל איך מנצחים גבורות נפולות ? 55
- תפנים ותפנים, ושוב פעם – תפנים ! 60
- הטיפה והאבן 65
- לפני סיום – סודות מחדר המלחמה של היצר 74
- תיקון הכללי..... 81

להרים הר ענק על האצבע הקטנה?? כן!

הגמרא במסכת מכות מספרת שעם ישראל קבל במצמד הר סיני שש מאות ושלוש עשרה מצוות. שלש מאות ששים וקחמש מצוות "לא תעשה" כמנין ימות החמה, ומאתים ארבעים ושמונה מצוות "עשה" כנגד איבריו של האדם. "אמר רב המנונא: מאי קרא?" - מאיזה פסוק לומדים שאנחנו קבלנו שש מאות ושלוש עשרה מצוות? אומרת הגמרא: "תורה צוה לנו משה מורשה..."

"תורה" בגימטריה זה שש מאות ואחת עשרה. שש מאות ואחת עשרה מצוות קבלנו מפי משה רבנו, ועוד ששים: "אנכי..ו"לא יהיה לך.. - קבלנו מפי ה' יתברך.

הגמרא אומרת משהו מאוד מענין - בא דוד והעמידן על אחת עשרה. כלומר, העמיד את כל

השש מאות ושלש עשרה מצוות על אחת
עשרה מצוות.

לאחר מכן אומרת הגמרא – "בא ישעיהו
והעמיד את כל המצוות על שש !

בא אחרי זה מיכה והעמידן על שלוש. חזר
ישעיהו והעמידן על שתים, עד שבא חבקוק
והעמידן על אחת, שנאמר: "וצדיק באמונתו יחיה".

רגע רגע, מה הולך פה? לכאורה, זה דבר לא
מוכן. כל המפרשים שואלים, וגם רש"י עומד
על הנקודה הזאת - מה הפונה שבא דוד והעמיד
את כל התורה כלה רק על אחת עשרה מצוות?
מה, יכול להיות דבר כזה שאנחנו מחיבים לקיים
היום רק אחת עשרה מצוות? זה דבר שהוא
לא הגיוני!

אלא, אומרים המפרשים דבר נפלא, וגם רש"י
מביא את זה – דוד המלך וישעיהו הנביא, וגם
מיכה, ובסופו של דבר חבקוק - היו צדיקים

גדולים, והם ראו בעצם שאם אנחנו, עם ישראל, נרצה לקיים את כל המצוות, אנחנו לא נצליח!

בזמנם היו אנשים "אֲרִיֹת"! היית בא ואומר לאדם: "תשמע, תחזר בתשובה, תקבל על עצמך שש מאות ושלוש עשרה מצוות" - לפני דוד המלך, היו יכולים לעמד בזה.

אבל רש"י וגם המפרשים מסבירים שדוד המלך ראה ברוח קדשו שהדורות יהיו יותר ויותר חלשים, עד שאם תגיד לאדם: "תשמע, בא תקיים שש מאות ושלוש עשרה מצוות", הוא יגיד לך: "איך אני יכול לקיים את כל השש מאות ושלוש עשרה מצוות? בקשי כמה וכמה מצוות אני מצליח לקיים, אז שש מאות ושלוש עשרה?"

וכך צפו הצדיקים את ירידת הדורות. מה עשו? בא דוד המלך, והעמיד את כל המצוות על אחת עשרה מצוות עקריות.

משל למה הדבר דומה? לאדם שהעבודה שלו הייתה להגיע כל יום בבקר למפעל ולהדליק את

החשמל בָּשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר חֲדָרִים. וְכִּף הוּא הִיָּה מְגִיעַ, עוֹלָה בַּמְדֻרְגוֹת, עוֹבֵר מִחֶדֶר לְחֶדֶר, מִקוֹמָה לְקוֹמָה, וּמְדֻלִּיק עוֹד חֶדֶר וְעוֹד חֶדֶר, כִּף תְּקוּפָה אֲרָכָה, עַד שִׁיּוֹם אֶחָד הָעֵמִידוֹ בַּמַּפְעֵל אֶחָד עָשָׂר שְׂאֵלְטָרִים.

מֵאוֹתוֹ רַגַע, בְּמִקוֹם לְהִכָּנֵס לְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר חֲדָרִים, הוּא נִכְנָס רַק לְאֶחָד עָשָׂר חֲדָרִים, הָרִים בָּהֶם אֵת הַשְּׂאֵלְטָר, וְהִלְלוּ הַדְּלִיקוּ אֵת כָּל הַשֵּׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר חֲדָרִים. כִּכָּה עַד שֶׁהִתְיַעֲלוּ וְהִתְקִינוּ שֵׁשָׁה שְׂאֵלְטָרִים. לְאַחַר מִכֵּן הִתְקִינוּ שְׁלוֹשָׁה, שְׁנַיִם, וְלְבִסוּף - בָּא מְנַהֵל חֶדֶשׁ וְרָאָה שֶׁבְּעֶצֶם אֵין צִרְף לְהִכָּנֵס אֶפְלוּ לְשְׁנֵי חֲדָרִים, אֲלֵא מִסְפִּיק חֶדֶר אֶחָד. אָדָם יָבוֹא בְּבִקְרֵי וְיִרִים אֵת הַשְּׂאֵלְטָר וְכָל הַחֲשָׁמַל יִדְלַק בְּכָל הַמַּפְעֵל, בְּכָל הַחֲדָרִים בְּכָל הַכְּנִיָּה הַגְּבוּוֹה הַזֶּה.

אוֹתוֹ דִּבֶּר הַצְּדִיקִים. הֵם רָאוּ שֶׁבְּדוֹר הָאֶחָדוֹן יִהְיֶה לָנוּ קִשָּׁה מְאוֹד לְשָׁמֵר אֵת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְלִכְּנֵן הָעֵמִידוֹ אֵת כָּל הַמַּצּוֹת עַל אַחַת עֶשְׂרֵה עֶקְרִיּוֹת. לְאַחַר מִכֵּן רָאוּ שֶׁהַדּוֹר עוֹד יוֹתֵר נִחְלָשׁ –

הזירדו לָשֵׁשׁ. אַחַר כֵּן לְשֹׁשׁ, לְשִׁתִּים, וּלְבִסּוֹף
בָּא חֲבִקוּק וְהֶעֱמִידֵן עַל אַחַת, עַל אִיזוֹ? – “צִדִּיק
בְּאִמוּנָתוֹ יִחִיה”.

אַבְל שׁוֹאֵל הַמְהַרְשֵׁ”א: וְכִי בָּא דוֹד חַס וְשְׁלוֹם
לְבַטֵּל אֶת שְׁאָר הַמְצוּוֹת?

וְהַתְּשׁוּבָה הִיא: וְדַאי שְׁלֵא!

אַלָּא הַכּוֹנֵה הִיא שְׁבֵת־חֻלָּה, אִם הִייתָ רוֹצֵה
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגַּן עֲלֶיךָ מִפְּנֵי הַיָּצָר הָרַע -
הִייתָ צָרִיךְ לְקַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה. אֶת כָּל הַשֵּׁשׁ מֵאוֹת
וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְצוּוֹת!

אַבְל דוֹד הַמְּלֶךְ רָאָה בְּרוּחַ קְדָשׁוֹ שֶׁהַדּוֹרוֹת
מִתְמַעֲטִים וְהוֹלְכִים, וְלִכֵּן בִּקֵּשׁ רַחֲמִים מֵהַשֵּׁם
יְתִבְרַךְ וְהֶעֱמִידֵן עַל אַחַת עֶשְׂרֵה. כְּלוּמַר - כִּשְׂאֵתָה
מִמְקִיָּם אַחַת עֶשְׂרֵה מְצוּוֹת אֱלֹהִים, יִגַּן עֲלֶיךָ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִהַיָּצָר הָרַע, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ כַח לְקַיֵּם גַּם
אֶת כָּל הַתּוֹרָה. רַק תִּדְּלִיק אֶחָד עֶשְׂרֵה שְׂאֵלֻטְרִים,
וְכָל מִפְעַל הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת שְׁלָךְ יִדְּלַק.

עד שְׁבֹא חֲבִיקוּק וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת – “צִדִּיק
בְּאִמּוֹנָתוֹ יִחְיֶה.”

וּבַעֲבָרִית פְּשוּטָה: יְהוּדֵי יִקְרֹ! אַתָּה רוֹצֵה לְקַיֵּם אֶת
כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה? אַתָּה לֹא יִכּוֹל! אֵי אֶפְשֶׁר! אַתָּה לֹא
יִכּוֹל לְקַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּמִמִּילָא אִם לֹא
תִקְיִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, לֹא תִגִּיעַ לְכָל הַתּוֹרָה
כְּלָה, וְאָז מִמִּילָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יוּכַל לְהִגֵּן
עָלֶיךָ מִהַיֵּצֵר הָרַע, וְאָז לֹא תוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עָלָיו.

זֶה מָה שֶׁרְאָה דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עַד שְׁבֹא כְּאִמּוֹר
חֲבִיקוּק, “וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת!”

וְהוּא בְּעֵצָם אוֹמֵר לָךְ: אַתָּה יוֹדֵעַ, נִשְׁמָה טוֹבָה,
בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה דוֹר כְּזֶה קָשָׁה, שְׁלֹא תוּכַל
לְבַקֵּשׁ מֵאָדָם לְעַבֵּד אֶפְלוּ עַל כְּמָה מְצוּוֹת, אֲלֵא
רַק עַל דְּבַר אֶחָד - עַל מָה? - עַל “צִדִּיק
בְּאִמּוֹנָתוֹ יִחְיֶה.”

אֲז נִכּוֹן, צָרִיף לְקַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, צָרִיף
לְלַמַּד תּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת חֻסְדִּים וּלְקַיֵּם מְצוּוֹת, אֲבָל

איך אני אגיע לכל זה? יש שאלטר, יש שאלטר
שמרים לה את כל המצוות, שאלטר שמרים לה את
כל עבודת ה'.

מהו השאלטר? אמונה!

יהודי יקר! - הצדיקים באים ומגלים לנו את
האמת - שבדור האחרון יהיה דור מאוד קשה
ואתה לא תוכל באמת לקיים את כל התורה כלה!

אבל יש שיטה, יש סוד, אתה יכול להגיע לזה,
אבל לא על ידי שתנסה לקיים את הכל. אלא, תקח
נקדה אחת, איזו נקדה? - אמונה. זה השאלטר
הראשי!

נמצא שהבסיס לכל התורה זה "צדיק באמונתו
יחיה", זוהי האמונה הקדושה, וזה מה שאומר
בעל התניא (לקוטי אמרים תניא בפרק ל"ג), וזו לשונו:
"וצדיק באמונתו יחיה. כלומר, כאלו אינה רק
מצוה אחת, היא האמונה לבדה."

מה? יש רק מצוה אחת? אמונה?

אומר בעל התניא: כן! בדור האחרון המצוה העקרית תהיה האמונה. למה? ממשיך בעל התניא: "כי על ידי האמונה לבדה יבוא לקיום כל התרי"ג מצוות, דהינו שיהיה לבו שש ושמח באמונתו ביחוד ה' בתכלית השמחה."

אומר בעל התניא - לעת עתה שים הכל בצד. אבל אל תדאג - זה רק תרגיל ליצר הרע. אתה תגיע להכל!

אם תקח עכשיו את כל המצוות, אתה לא תצליח לקיים אותן. קח מצוה אחת. תחשב כאלו יש לך מצוה אחת – אמונה. אני מניח תפלין, שם ציצית, שומר שבת, מיקר את אשתי, עוזר להורים. מה הפונה שלי בכל זה? – אמונה!

למה? – כי על ידי זה, ממשיך בעל התניא: "כאלו לא הייתה עליו רק מצוה זו לבדה, והיא לבדה תכלית בריאתו ובריאת כל העולמות. הרי בלח וחיות נפשו, בשמחה רבה זו..." של מה? של מצוות האמונה, "תתעלה נפשו למעלה מעלה על

כָּל הַמוֹנְעִים קִיּוֹם כָּל הַתְּרִי"ג מִצְוֹת מִבֵּית וּמְחוּץ.
וְזֶהוּ שְׁאֵמַר 'בְּאֲמוּנָתוֹ יַחֲיֶה', 'יַחֲיֶה' דִּיקָא, כְּתַחֲמֵי
הַמֵּתִים..."

אוֹמֵר לָךְ בְּעַל הַתְּנִיא: זוֹ הַחִיּוֹת שְׁלָךְ בְּדוֹר
הָאֲחֵרוֹן, כְּדֵי שְׂתַזְכֶּה לְקִים אֶת כָּל הַתְּרִי"ג מִצְוֹת,
הִנֵּה הַסּוּד - שִׁים אֶת כָּל הַכֹּחַ שְׁלָךְ עַל מִצְוֹת הָאֲמוּנָה!

וְזֶה מָה שְׁאֵמַר רַבְּנּוּ בְּשִׂיחוֹת הַר"ן (שִׂיחַה ר"כ).
גַּם רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב בָּא וְאוֹמֵר לָנוּ שְׂזֶה יִהְיֶה
בְּעֵצֶם הַנִּסְיוֹן הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן. אוֹמֵר
רַבְּנּוּ כֵּן: "פְּעַם אַחַת אָמַר לְאַחַד: אֲגַלֶּה לָּךְ
סוּד..." בּוֹא, אֲנִי אֲגַלֶּה לָּךְ סוּד שְׂיִהְיֶה בְּאַחֲרֵי
הַיָּמִים — "...שְׂיִהְיֶה אֶפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוֹל בְּעוֹלָם..."
תִּהְיֶה אֶפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, וְזֶה
מָה שְׂקוֹרָה עִכְשָׁיו בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים. כְּלָנוּ רוֹאִים
אֶת זֶה. אֵיפֹה לֹא? בְּכָל מְקוֹם! גַּם אֶת הַיְלָדִים
שְׁלָנוּ מְלַמְּדִים עַל יְדֵי אֶפִּיקוֹרְסוֹת. זֶה בְּאִוִּיר בְּכָל
פְּנֵה, וְזֶה רַבְּנּוּ רָאָה לְפָנָי מֵאַתִּים שְׂנֵה, וְכָל
הַצְּדִיקִים רְאוּ - כָּל אֶחָד בְּדוֹרוֹ. וְהֵם מְגַלִּים לָנוּ,

כְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ: "כִּי מִלְמַעְלָה יָבוֹא אֶפִיקוֹרְסוֹת
בְּעוֹלָם בְּשָׂבִיל נְסִיוֹן".

אוֹמֵר רַבְּנּוּ: אֲנִי אֲגַלֶּה לָּךְ, זֶה יְהִיֶה הַנְּסִיוֹן
הָאֲחֵרוֹן, תְּהִיֶה אֶפִיקוֹרְסוֹת גְּדוֹלָה וְיִהְיֶה לָּךְ נְסִיוֹנוֹת
גְּדוֹלִים - אֵתָה הוֹלֵךְ טוֹב - מִקְּבֵל רַע, הֵהוּא עוֹשֶׂה
רַע - מִקְּבֵל טוֹב. הַכֹּל נִרְאֶה הַפּוֹךְ. מָה הוֹלֵךְ פֹּה?

נִרְאֶה כְּאִלוֹ אֵין אֵמֶת. אֲנִשִּׁי אֵמֶת נִמְאָסִים. דֶּרֶךְ
רְשָׁעִים תִּצְלַח. בְּלִגְן אֶחָד גְּדוֹל. מִמְּשִׁיף רַבְּנּוּ:
"אֲנִי מִגְּלֶה לָּךְ זֹאת כְּדֵי שְׂתַחַזְקוּ יוֹתֵר כְּשִׁירָאוּ
שְׂדַבְּרוּ מִזֶּה מִקֶּדֶם..."

כְּשִׂאתָה בָּא וְאוֹמֵר לְאָדָם: "תִּשְׁמַע, נִשְׁמָה,
כֹּל מָה שִׂאתָה עוֹבֵר עֲכָשִׁיו, כְּכֹר צָפוּ אֵת זֶה.
אֵל תִּבְהַל, זֶה נְסִיוֹן, זֶה סִתָּם" - אֵתָה מְחַזֵּק
אֵת הָאָדָם.

מִמְּשִׁיף רַבְּנּוּ: "וְהִיֶה מִתְאַנֵּחַ מְאוֹד עַל זֶה,
וְאוֹמֵר: 'אוֹי! אֵיךְ יוֹכְלוּ לַעֲמֹד אֲנָשִׁים מוֹעֲטִים נִגְדֵי
כֹּל הָעוֹלָם?'".

וְזֶה אֶפְשָׁר לְרֹאוֹת בְּחוּשׁ - שְׂאֵתָה יְכוּל לְפָגֵשׁ
בְּנֶאֱדָם, אֶפְלוּ שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלוֹמַר לוֹ:
"נִשְׁמָה טוֹבָה, יֵשׁ ה' בְּעוֹלָם, זֶה הַכֹּל מֵה'".

וְהוּא יִגִּיד לָךְ - "אֵיזָה ה' ? עֲזֹב, הַבְּנֶאֱדָם הַזֶּה
עֲקֹשׁ, אֲנִי מִפִּיר אוֹתוֹ כִּבְר שָׁנִים".

אוֹתוֹ דְּבַר יְכוּל לְהִיּוֹת בְּמִשְׁפָּחָה - אֵתָה בָּא עִם
דְּבוּרִים שֶׁל אֱמוּנָה, וְנִתְקַל בְּקִירוֹת שֶׁל קְרִירוֹת.
עֲמֵלֵק בְּשִׂיא תִפְאֶרְתּוֹ!

אִף אֶחָד לֹא בְּאֵמַת מְאִמִּין. מְדַקְלָמִים דְּפִים שֶׁל
תְּפִלָּה בְּעַל פֶּה כְּמוֹ רוֹבּוּטִים, וְלֹא מַעֲלִים עַל דַּעְתָּם
לְפָנוֹת לְאֲדוֹן הַכֹּל כְּשֶׁהִפְקִיד בְּבִנְךָ מִתְעַקֵּשׁ אִתָּם.
זֶה מִבְּחִינַתֶּם שְׁנֵי עֲנִינִים שׁוֹנִים. יֵשׁ אֵת הַפְּקִיד בְּבִנְךָ
וְיֵשׁ אֵת בּוֹרָא עוֹלָם. וְאִין קָשֶׁר בִּינֵיהֶם כְּבִיכוּל!

זֶה לֹא חֵלֶק מֵאוֹתָה הַצָּגָה. אִין בְּמֵאֵי רֵאשִׁי.

אוֹמְרִים לָךְ: "תִּשְׁמַע, עֲזֹב אוֹתְךָ, תִּלְמַד מִקְצוּעַ,
תִּלְמַד מִחֻשְׁבִּים, מִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ אֲנִגְלִית הַיּוֹם לֹא
יְכוּל לְהִסְתַּדֵּר".

”מָה, תִּלְמַד תּוֹרָה? תִּלְמַד גַּמְרָא כָּל הַחַיִּים? זֶה מָה שְׂיַעֲזֹר לָךְ? מָזָה תִּתְפָּרַנְס?” אָפְלוּ אֲנָשִׁים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת מִתְחִילִים לְדַבֵּר כִּכָּה.

וְאַתָּה מְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמְךָ לְבַד נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם. אוֹמֵר רַבְּנוּ: בֵּן, זֶה הַנְּסִיוֹן. זֶה יְהִי הַנְּסִיוֹן, שִׁיפֵל מִבוֹל שֶׁל אֶפִיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם. וְאַתָּה תִּצְטָרֵךְ לְהַחֲזִיק חֲזָק!

וְאוֹמֵר רַבְּנוּ בְּהַמְשָׁךְ, שְׁעַל זֶה הִתְנַבְּאוּ כָּל הַנְּבִיאִים, וּבִפְרָט דְּנִיאָל, שְׁאָמַר: ”יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים”. יְהִיו פֶּה הַרְבֵּה הַרְבֵּה בְּרוּרִים שְׁה’ יַעֲשֶׂה בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים. יִקְחוּ אֶת כָּלָם, וַיִּתְחִילוּ לְכַרֵּד אוֹתָם וְלִצְרֹף אוֹתָם כְּכֶסֶף וַיִּלְבְּנוּ אוֹתָם, יַעֲבִירוּ אוֹתָם בְּאֵשׁ. יְבַדְּקוּ אוֹתָךְ אִם אַתָּה בַּעַל אֱמוּנָה. בְּשִׁבִיל זֶה אַתָּה מְקַבֵּל נִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים, אַתָּה עוֹשֶׂה טוֹב – מְקַבֵּל מַשְׁהוּ רַע, עוֹשֶׂה מַשְׁהוּ פָּזָה – מְקַבֵּל הַפּוֹף. אַתָּה אוֹמֵר: ”רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה הוֹלֵךְ פֶּה?”

זֶה נִקְרָא שְׁאַתָּה מִתְלַבֵּן, אַתָּה מִצְטָרֵף, צוֹרְפִים אוֹתָךְ, שׁוֹרְפִים אוֹתָךְ, זֶה נִקְרָא שְׁאַתָּה נִשְׂרָף.

כתוב שבדורות האחרונים יהיו אדמו"רים שתפל להם אפיקורסות מהשרוולים. עד כדי כך. זה יהיה דור מאוד מאוד קשה של נסיונות באמונה, ויעמדו ויקומו רבים שיירצו להטעות ולהעלים את האמונה הקדושה, והם יגידו לך: "עזב אותך מדבורים גבוהים, תעשה ככה, תעשה השתדלות כזאת, תעשה קומבינה כזאת. אתה צריך קשרים כדי להצליח..." ינסו לעקר לך את האמונה הפשוטה. את ההשענות התמימה על בורא עולם.

והנה, הצדיקים באו וגלו לנו שבדורות האחרונים מעטים הם אלו שיאחזו באמת בה' ותברך באמונה פשוטה, שיאמינו ש-ה' זן ומפרנס, ש-ה' תברך עושה את הכל לטובה, ש-ה' תברך אתי. האמונה הפשוטה הזו - להאמין בבורא עולם - רבנו אומר שיהיו נכשלים רבים מאוד, "...אף אף על פי כן אנו פותבים כל זאת..." אומר רבנו, "...למען ידעו החפצים באמת ובאמונה הקדושה שכבר הודיע הוא ז'ל לנו את כל זאת מקדם..."

בא רבנו ומספר לך - זו הבחירה: להאמין או לא להאמין. וזה בעצם הנסיון האחרון שיהיה בדור שלנו. נסיון של מבול של אפיקורסות, מבול של אפיקורסות זה לא רק אדם שלא מאמין בה' תברך, אלא כל דבר קטן.

אומר הבעל שם טוב: זה נקרא "וסרתם ועבדתם אלהים אחרים". אדם סר טפה מהאמונה, אדם כועס. למה אתה כועס? אתה חסר אמונה. אדם חושב שהוא הפסיד, הוא אומר: "אני אתבע את ההוא" ו"אני אעשה לו ככה..." ו"אני אחזיר להוא ככה..."

אבל יש פה ה' תברך. אף אחד לא יכול להזיק לך ואף אחד לא יכול לעשות לך דבר, אם לא ה' תברך קבע, אז על מה אתה מתעצבן?

אם אדם בדק את מהלך היום שלו, הוא יראה שהרבה פעמים הוא מתנגד לה' תברך, ובתוך תוכו הוא חושב שהוא מאמין, אבל הרבה פעמים הוא רואה שהמעשים שלו בדיוק הפוכים. זה נקרא "וסרתם ועבדתם אלהים אחרים".

אָדָם יְכוּל לִהְיוֹת עִם זְקֵן וּפְאוֹת וַיֵּשׁ לוֹ בְּחִינָה
שֶׁל פָּגֶם בְּאֲמוּנָה.

שְׂיִהְיֶה בְרוּר - בְּלֵנוּ כָכָה !

אז רגע, מה עושים? מה הפתרון?

אומרים הצדיקים: בדור האחרון עקר הכוונה שלך ועקר מה שתכונן את כל התורה והמצוות, זה בשביל הדבר הזה – לזכות להחזיר את האמונה הפשוטה בבורא עולם - ללב!

אומרת הגמרא: "אפלו ריקנים שבהם מלאים מצוות כרמון".

אבל רגע - אם יהודי ריקן מלא מצוות כרמון, אז הוא לא ריקן! איך אתה אומר לי שהוא ריקן?

אלא, מסבירים חז"ל דבר נפלא, וזהו שרש יסודי בעבודת ה' -

מה זה רמון? מה מיחד בגרעינים של הרמון?

שים לב שברמון כל גרגר הוא נפרד. כל גרגר לעצמו. זה לא מקשה אחת, זה לא ביחד. תפוח

או אַגס אַתָּה אוֹכֵל כְּמִקְשָׁה אַחַת. בְּרֵמוֹן - כָּל גְּרִגֵּר
הוּא קָטָן וְלַעֲצָמוֹ.

אומרים תו"ל: אותו דָּבָר בְּאָדָם. אָדָם יְכוּל
לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלִקְנֹס מִצְוֹת מִפֶּה וְעַד לִיָּרֵחַ, אוֹלָם
הַכֹּל בְּבַחֲיִינַת רִיק. לָמָּה? כִּי הַכֹּל נִפְרָד אַחַד
מִהַשְּׁנַי, אֵין לוֹ חֲבוּר אַמְתִּי בֵּין מִצְוָה אַחַת
לְחֻבְרָתָהּ. אֵין לוֹ אֶת הַדְּבָק!

אַתָּה צְרִיף שֶׁהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שְׁלֶךְ יִהְיוּ בְּמַחְלָף
שֶׁל מִקְשָׁה אַחַת, שֶׁל בְּנִיָּן. לֹא לְבָנִים נִפְרָדוֹת.

"רִיקָנִים שְׂבָהֶם מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרֵמוֹן". הִרִיקָנִים
מְלֵאִים אָמְנָם בְּמִצְוֹת, אֲבָל הֵן כְּמוֹ אוֹתוֹ רֵמוֹן. כָּל
מִצְוָה לַעֲצָמָה. אֵין חֲבוּר.

אָדָם יְכוּל לְהִיּוֹת מְלֵא מִצְוֹת, אֲבָל רִיק. לָמָּה
הוּא רִיק? כִּי הוּא לֹא זָכָה לְנִקְדָּה הַפְּנִימִית
שֶׁמֵּאֲחֻדַּת אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת: "צִדִּיק בְּאִמוּנָתוֹ
יִחְיֶה" – זוֹהִי הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה!

כָּל מִגְמָתִי בְּחַיִּים צְרִיכָה לְהִיּוֹת אִיךָ וְרַק הָאֲמוּנָה
הַמְחַלֶּטֶת בֵּה' יִתְבָּרֵךְ !

"שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד". אֵין עוֹד. הוּא
הַיְחִיד שֶׁעָשָׂה, עוֹשֶׂה, וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים כָּלֵם.
לֹא אֲשֵׁתִי, לֹא חֲמוּתִי, לֹא הַבּוֹס, לֹא הַפְּקִיד בְּכַטּוּחַ
לְאִמִּי. זֶה הַכֹּל תִּאֲטָרוֹן בְּבוֹת. תִּאֲטָרוֹן מִשְׁקַע.
צְבֻעוֹנִי, תֵּלֶת מְמַדִּי... אֲבָל תִּאֲטָרוֹן. וְלִתְאֲטָרוֹן יֵשׁ
מִנְהַל, וְרַק אֲתוּ יֵשׁ לִי עֶסֶק!

וְאֲנִי צְרִיךְ לְהִגִּיעַ לְמַצִּיאוֹת שֶׁ- לֹא רַק שְׂאֲנִי יוֹדַע
לְדַקְלָם אֶת הַתּוֹכְנוֹת הָאֵלוּ.

אֲלֹא בְּעֵקֶר, וְזֶה הַדְּבָר אוֹתוֹ בְּעֵזְרַת ה' נִלְמַד
הַיּוֹם - לְהַחֲדִיר אוֹתוֹן עֲמַק לֵלֵב ! לְהַרְגִּישׁ בְּפַעַל שֶׁה'
הוּא הַפּוֹעֵל בְּכָל מָה שֶׁקּוֹרָה אֲתִי !

וְכָל מָה שֶׁצְּרִיךְ לְהִיּוֹת לְנֶגֶד עֵינַי בְּכָל הַתּוֹרָה
וְהַמְצוּוֹת שְׂאֲנִי מְקַיֵּם, זֶה רַק דְּבָר אֶחָד - אִיךָ
אֲנִי הוֹפֵךְ אֶת הַכֹּל לְאֲמוּנָה קְדוּשָׁה וּמוֹחֶשֶׁת בֵּה'
יִתְבָּרֵךְ!!

נמצא, שהתורה והמצוות יש להן תכלית פנימית אחת, והיא – קרבת ה', דבקות ה' וְאִמוּנַת ה'. ואם התכלית הזאת אינה מתקיימת, הרי שכל התורה וכל המצוות של האדם רק ירחיקו אותו חס וחלילה מה' יתברך.

וכאשר הלב של האדם ריק מבורא עולם ואין לו את ה"שכנתי בתוכם", אז אמנם יש לו תורה, יש לו מצוות, אבל אין לו לב אחד לאבינו שבשמים, ויוצא שהעקר חסר מן הספר! והוא הפסיד חס וחלילה את כל תכלית ביאתו לעולם.

ולכן יהודי צריך להיות אמתית עם עצמו ולעשות חשבון נפש ולבדק, אפלו שהוא אברה, אפלו שהוא בן תורה, אפלו שהוא כבד עשרים שנה חוזר בתשובה, וקל וחומר אדם שחזר בתשובה רק שנה-שנתיים. אדם צריך לעצור את החיים ולבדק: האם המהלך של החיים שלי, האם התורה, התפלה והמצוות שלי הם במהלך שביא אותי לדבקות אמתית ומוחשית בקדוש ברוך הוא?

או שְׁמָא אָנִי רַק אוֹסְרָא מְצוּוֹת? אַלּוּף הָעוֹלָם
בְּמְצוּוֹת, אַלּוּף הָעוֹלָם בְּתוֹרָה.

יְהוּדֵי יִקְרָה, לֹא זֶה הַכּוֹנֵן שֶׁל ה'!

וְלַכּוֹן, לִפְנֵי שְׂאֵתָה מִמְּשִׁיף לְקָרָא, תַּעְצֹר רַגַע. שְׂאֵל
אֵת עֲצָמְךָ: "הֲאֵם אָנִי בְּאֵמַת מְאֲמִין בְּה' ? הֲאֵם אָנִי
בְּאֵמַת לֹקַח אֵת הַתּוֹרָה הַזֹּאת וּבּוֹדֵק אֶתָּה אִם אָנִי
מִתְקָרֵב יוֹתֵר לָהּ? יִתְבָּרַךְ? אוֹ שְׂמָא גַם אָנִי אֲסַפֵּן
מְצוּוֹת? אֲסַפֵּן בְּרִכּוֹת? לֹאן הִרְפַּכְתָּ שְׁלֵי דוֹהֲרֵת?"

נְכוּן, בְּשִׁלְב רֵאשׁוֹן אֶתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת אֲסַפֵּן. אָבֵל,
וְזֶה 'אָבֵל' חָשׁוּב – זֶה רַק הַשִּׁלְב הֵרֵאשׁוֹן! אַל
תַּעְצֹר בְּגֵן חוֹכְהָ, בְּאַרְגֹז הַחוּל אֲצֵל הַגְּנִנָּת רַבָּה.
תִּתְקַדֵּם. תִּגִּיעַ לְעַקְר!

הַשִּׁלְב הָאֲמִתִּי אֵלָיו אֶתָּה צָרִיף לְכוּן זֶה שֶׁהַתּוֹרָה
וְהַמְצוּוֹת יִבִּיאוּ אוֹתְךָ לְאֲמוּנָה מוֹחֲשִׁית בְּה' ? יִתְבָּרַךְ.
לֹא פְחוֹת מִכֶּךָ!

וְכַעַת נִשְׁאַלֵת הַשְּׂאֵלָה הַמִּתְבַּקֶּשֶׁת: אֵיךְ עוֹשִׂים
אֵת זֶה?

איך מגיעים לאמונה מוחשית ומרגשת בה' יתברך?

שאלה מצנינת! ובדיוק בשביל זה אתה פה, אויח
בספרון הזה. אנחנו בדרך לשם... עוד מעט
מגיעים בעזרת ה'. תחזיק חזק...

יהודי יקר, תדע לך שאתה עומד לקרא דברים
מאוד מאוד פשוטים, שאולי נראה לך שאתה כבר
מכיר ויודע, אבל תדע לך, מי שקצת מבין בעבודה
פנימית יודע שכל עבודת האדם הנה לעבד על
הדברים הפשוטים והידועים.

הרמח"ל כותב ב"מסלת ישראל": "וכמה
דפשיט טפי מעלי". כמה שיותר פשוט, זה יותר
נכון. הנקודה הברורה שאתה צריך לזכור היא
לקחת את כל מה שאתה עומד לקרא עכשיו
בפשיטות גמורה, ולקיים את הכל בפשיטות הכי
גמורה.

אתה בטח שואל עכשיו – "מה?" "אמונה? אני צריך לעבד על אמונה? אני הרי חזרתי בתשובה. ברור שאני יודע שיש בורא לעולם... זה אולי משהו שמתאים ללמד בסמינר, לאנשים רחוקים. אבל אני? אדם כמוני שעשירים שנה כבר בתוך התורה?" או אולי אתה איזה רב חשוב, מוסר שעושים לחצי מהגלובוס. סימת את הש"ס כבר כמה פעמים.

איך שלא יהיה...

הנושא הזה של אמונה זה נושא שכמעט אף אחד לא עובד עליו ברצינות, כלנו פה רוצים לדלג על פתה א'.

חלק מאתנו חזר בתשובה כי שמע איזה שעור, ראה איזה גס, אולי מהוכחות שקליות, אולי מפחד, או מאיזו נקדה שקרה לו איזה משהו, והוא חזר בתשובה והתחיל להאמין בה'.

אבל שאלת מיליון הדולר צריכה להשאל - מישהו פה עמל על זה?

מיִשְׁהוּ פֹה לְקַח אֶת הָאֲמוּנָה וְעֵבֵד עֲלֶיהָ בְּמִשְׁךָ
שָׁנִים - לְהַכְנִיֵס אוֹתָהּ לְתוֹךְ הַלֵּב שְׁלוֹ? לְתוֹךְ הַקְּרָבִים
שְׁלוֹ?

לְמָה כְּשֶׁאַתָּה בּוֹנֶה בְּנֵיךְ אֶתָּה מֵבִין שֶׁלֹא בּוֹנִים
בְּנֵיךְ בְּשִׁנְיָהּ? לֹא עוֹשִׂים הוֹקוּס פּוֹקוּס וּבּוֹנִים בְּנֵיךְ.
אָבֵל אֲמוּנָה זֶה נִרְאֶה כֵּה פְּשׁוּט. נִרְאֶה שִׁירְאָת
שְׁמַיִם זֶה דְּבָר פְּשׁוּט.

אָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְזֶהוּ, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כָּבֵד
בְּעַל יִרְאָת שְׁמַיִם, שֶׁהוּא בְּעַל אֲמוּנָה. "מָה, אָנִי
צָרִיךְ לְעֵבֵד עַל אֲמוּנָה?" וְהַתְּשׁוּבָה הִיא: כֵּן!

הִיצֵר הָרַע מְשַׁקֵּיעַ אֶת כָּל הַכַּחוֹת שְׁלוֹ לְהַעֲלִים
מֵאֵתָנוּ אֶת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת.

אֶתָּה יְכוּל לִהְיוֹת עִם זְקֵן וּפְאוֹת, בֶּן תּוֹרָה,
עוֹשֵׂיִם שָׁנָה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְאֶתָּה לְעוֹלָם לֹא תִגְמַר
לְעֵבֵד עַל אֲמוּנָה!

אֲמוּנָה זֶה כֶּתֶה א'. זֶה הַבְּסִיס. כְּמוֹ שֶׁבְּכֶתֶה א'
לּוֹמְדִים לְקִרְא וּלְכַתֵּב, וּמִי שֶׁמְדַלֵּג עַל כֶּתֶה א' לֹא

יצליח בשום פתה פי זה הבסיס, כך גם מי שחושב שהוא שמע כמה הרצאות והוא כבר מאמין בבורא עולם, והוא מריץ קדימה את פתה א' ומדלג ישירות לכתה ח' – שיהיה לו ברור שהנפילה שלו היא רק ענין של זמן, וכל התורה והמצוות שלו הם כמו הקלפה בלי הפרי!

ואם להיות אמתיים, כמעט כלנו דלגנו על פתה א'. לפני שבססנו את הרגשת האמונה בלבנו, התחלנו כבר ללמד דברים אחרים, וללמד וללמד וללמד. היצר הרע מבסוט. מבחינתו, שנמשיך הלאה בכל הכח. שנגמר את הש"ס אלה פעם, שנסמן עוד V על עוד איזה סעיף בעבודת ה'. רק שלא נעמל על הנקדה המרפזית - האמונה הקדושה!

לפעמים אפלו היצר משכנע אותנו לשמע שעוריי מוסר והתחזקות באמונה, ואז נותן לנו את ההרגשה שעשינו את שלנו, כאלו מספיקה שמיעת שעור כדי להחזיר את האמונה לכל נימי נפשנו.

תתעורר!

ההודי יקר, אז מה אם חזרת בתשובה?

תכניס את זה טוב טוב לראש - אמונה זה דבר שנבנה. זה שנים על גבי שנים של עמל.

משל למה הדבר דומה? לאדם שזכה במפעל הפיס. התקשרו והודיעו לו: "תשמע, זכית במפעל הפיס בסכום מאוד-מאוד גדול". מה קורה לאדם הזה שזכה? הוא כל הזמן חושב על הזכיה - "זכיתי. מה אני אעשה עם הכסף? במה אני אשקיע?...". יש שניה אחת שהוא לא חושב על הזכיה? מה פתאום! הוא עשרים וארבע שעות חושב רק על הזכיה. הוא מרגיש את הזכיה בעצמות שלו. הוא הולך איתה כל הזמן.

עכשיו נניח חבר שלו שמע שהוא זכה. הוא גם יודע שהוא זכה. שני האנשים האלו יש להם את אותו מידע. הם יודעים מי זכה. אבל מה ההבדל

ביניהם? לכאורה שניהם אותו דבר, שניהם יודעים מי זכה.

אבל לא! ההבדל ביניהם הוא עצום. שמים וארץ. האדם שזכה קשור ודבוק לידיע שלו. הוא מרגיש את הזכיה. זה דבר שנמצא אתו עשרים וארבע שעות ביממה. זה דבר שלא עוזב אותו. כשהוא נכנס למקלחת, כשהוא הולך לעבודה, כשהוא נוסע ברכב, וכן הלאה. זה מלווה אותו בכל רגע!

לעמיתו, החבר שלו רק יודע מי זכה, אבל לא "חיי" את זה. החבר לא "מרגיש את זה על בשרו". אלו הם שני סוגי בני אדם שחווים את אותו ידע – אחרת לגמרי!

אותו דבר באמונה. יש ידע שיש בורא לעולם, שהוא ברא את הכל, שהוא מנהל את הכל, שהכל ממנו ולטובה, אבל השאלה היא - איזה סוג ידע יש לך? האם הידע שלך הוא כמו אותו אדם שרק יודע מי זכה? או כמו האדם שזכה בעצמו?

האם זה דבר שתופס את כל מחשבות לבך ומחך
בכל עת ובכל שעה – כפשוטו?

לא מדבר רק על ידיעה כללית שיש בורא לעולם.
כלם יודעים שיש בורא לעולם.

אלא צריך שזו תהיה משימת החיים שלך בכל
רגע ובכל עת ובכל שעה – להחדיר את האמונה
הקדושה ללבך! לחיות אותה!

יש ספור על אחד התלמידים של הבעל שם טוב.
היה איזה רב גדול אחד שהבן שלו התקרב
לחסידות, ואחרי החתונה אמר לאבא שלו: "אבא
יקר, אני הולך עכשיו לכמה זמן לאחד התלמידים
של הבעל שם טוב. אני רוצה לטעם קצת מאור
החסידות". אז אבא שלו אמר לו: "תשמע בנני, אתה
אחרי חתונה, אתה משאיר פה אשה, מה עם פרנסה?
איך תסתדר?" אבל הבן היה נחוש, ובכל זאת הלך.

אמר האב לעצמו: "טוב, נו, לפחות הוא יחזר
בטח עם איזה מקצוע, עם איזו תעודת סמיכה

לרַבנות, דיננות, הוא יזכה למעמד חשוב, לפרנסה...
ולכן האב ותר לבן שלו וחפה בסבלנות שהוא יחזר.

"אני מוכן לספג את זה, וגם האשה תספג את
זה", חשב האב בלבו.

לאחר שלוש שנים הבן חזר. אבא שלו, שלא
רצה אותו שלוש שנים, קבל אותו בהתרגשות.
לאחר שהבן נח מהדרך, האבא נתן לו לאכל,
לשתות, הפל, ואז אמר לו: "נו, בני היקר, ספר לי
מה למדת? איפה התעודה? איזה מקצוע למדת?
באיזה ממקצועות התורה השתלמת? נעשית רב?
פוסק? יש לך חידושים מיוחדים?"

ענה לו הבן: "אבא, אני אגיד לך מה למדתי שם
במשך שלוש שנים. במשך שלוש שנים עמלתי
ויגעתי לרפוש דעת ותבונה ולמדתי דבר אחד...
אומר לו אביו: "מה למדת?". עונה לו הבן:
"למדתי שה' הוא האלקים!"

אבא שלו כמעט התעלף. החליף צבעים כמו
רמזור, וענה לו: "מה???"

שוב ענה הבן: "למדתי שה' הוא האלקים!"

אבא שלו חשב שהוא לא שומע טוב. אמר לו: "זה מה שלמדת שלוש שנים? דבר שכל גוי פשוט יודע?" מיד קרא לשפחה גויה שהיתה בבית ואמר לה: "בואי, בואי, תגידי לי בבקשה, מי זה המולך והשולט בכל העולם?" והיא עונה לו: "ה' תברך. ה' הוא האלקים בשמים ובארץ." "ומי הרופא כל בשר?" המשיך האב, והיא עונה לו: "זה ה' תברך." אז הוא אומר לה: "תגידי, מי זה המפרנס כל בריה?" והיא אומרת לו: "ה' תברך." האב כבר היה עצבני. הסתפל בזעם על בנו ואמר לו: "נו, אפה רואה? משרתת גויה אומרת שה' הוא האלקים, והוא הרופא והוא המפרנס. בשביל דבר כזה פשוט היית צריך להעלים למשך שלוש שנים מיד אחרי החתונה?"

אמר לו בנו: "אבי היקר, המשרתת אמנם אומרת, אבל אני יודע!"

הַבְּדֵל עֲצוּם בֵּין אֲמִירָה לִיְדִיעָה

הַרְבֵּה אֲנָשִׁים אוֹמְרִים: "אֲנִי מְאֲמִין", "אֲנִי מְאֲמִין שְׁיֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם", "בְּרוּר שְׁיֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם" וְעוֹד אֲמִירוֹת מֵהַסּוּג הַזֶּה. כִּלְנֹה אוֹמְרִים אֵת זֶה, אֲבָל הָאֵם אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אֵת זֶה? הָאֵם אֲנַחְנוּ מְרַגִּישִׁים אֵת זֶה עַל בְּשַׁרְנוּ?

פַּעַם הָיָה אָדָם, לֹא עֲלִינוּ, עוֹר וּמְשַׁתֵּק בְּרַגְלָיו. לְמַדּוּ אוֹתוֹ שְׁיֵשׁ לוֹ רַגְלִים. הוּא לֹא רָאָה אוֹתָן מְעוֹלָם וְגַם לֹא הִרְגִישׁ אוֹתָן מְעוֹלָם. אֲבָל יָדַע לְדַקְלָם אֵת כָּל הַמְכַנֶּה הַפִּיזְיוֹלוֹגִי שֶׁלָּהֶן טוֹב יוֹתֵר מְאוּרְטוֹפֵד מְמַחָה. הוּא גַם הֶאֱמִין בּוֹדְאוֹת שְׁבָאָמֶת יֵשׁ לוֹ אֵת הַדְּבָר הַזֶּה שְׁקוֹרָאִים לוֹ רַגְלִים.

יוֹם אַחַד הוּא נִרְפָּא מֵהַעֲוֹנוֹן וְרָאָה אֵת הַרְגְלִים. לְאַחַר זְמַן מָה קָרָה גַם נוֹסֵף וְהוּא נִרְפָּא מֵהַשְׂתוּק. לְאַחַר פִּיזְיוֹתֶרפִּיָּה אֲרַכָּה – הוּא הִתְחִיל לְלַכֵּת.

עכשיו הוא כּבֵר יודע ומְרְגִישׁ שׁיֵשׁ לוֹ רַגְלִים !

יֵשׁ חֲכָמָה, בִּינָה וְדַעַת. חֲכָמָה זֶה יָדַע חִיצוֹנִי שָׂרְכָשְׁנוּ. בִּינָה זֶה מְלִשׁוֹן בְּנִיָּה. זֶה הִיכְלֵת שְׁלֵנוּ לְקַחַת אֶת הַיָּדַע שְׂצַבְרָנוּ, וְלִבְנוֹת בְּאִמְצָעוֹתוֹ תּוֹבְנוֹת חֲדָשׁוֹת. לְחַבֵּר בֵּין חֲלָקֵי הַחֲכָמָה שְׁלֵנוּ וְלְהַסִּיק מִסְקָנוֹת. הָאָדָם, נְנִיחַ, רָאָה נְסִים, הוּא נִחְשֵׁף לְהוֹכַחֹת, הוּא רָאָה כָּל מִינֵי דְבָרִים. יֵשׁ לוֹ בִּינָה שׁיֵשׁ ה' יִתְבָּרֵךְ.

אָבֵל יֵשׁ דַּעַת. דַּעַת זֶה כְּבֵר עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי. "וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ." דַּעַת זֶה הַתְקַשְׁרוֹת, הַתְקַשְׁרוֹת עִם הַדְּבָר, כְּשֶׁכָּל כָּלָךְ מְחַבֵּר לְדְבָר. זֹאת אוֹמֵרֶת, כְּשֶׁחֲדָרֵי לְכַבּוֹ שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים בְּיָדֵיעָה הַזֹּאת, הוּא מְרְגִישׁ אֶת זֶה. זֶה נִקְרָא דַּעַת שְׁלֵמָה וְגַמְוֵרָה. "אִתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת", "וְחֲנֵנוּ מֵאִתְּךָ חֲכָמָה, בִּינָה וְדַעַת". אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים שֶׁהַדְּבָר הַזֶּה יִהְיֶה רַק בְּגֵדֵר חֲכָמָה וּבִינָה. אֲנַחְנוּ רוֹצִים שֶׁהָאִמּוֹנָה תִּקְרָא אֶת כָּל הַלֵּב וְהַמְחֻשְׁבוֹת שְׁלֵנוּ, שֶׁהִיא תִּחְדֹּד לְפָנִימִיּוֹת שְׁלֵנוּ. זֶה דַּעַת שְׁלֵמָה.

רק כְּשֶׁהָאָדָם מְקַשֵּׁר וּמְרַגֵּישׁ אֶת ה' יתְּבַרֵךְ בְּכֹל
עַת וּבְכֹל שְׁעָה, בְּכֹל נִימֵי נַפְשׁוֹ וּלְבָבוֹ, רַק אִזּוֹ
נִקְרָא שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ אֶת ה' יתְּבַרֵךְ.

וְעַכְשָׁיו, שֶׁכָּל אֶחָד יִשְׁאַל אֶת עֲצָמוֹ – "הֲאִם אֲנִי
בְּאֵמַת חַי אֶת ה' יתְּבַרֵךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת?
הֲאִם אֲנִי בְּאֵמַת מֵאָמִין שֶׁה' יתְּבַרֵךְ הוֹלֵךְ אִתִּי בְּכֹל
צַעַד וְשַׁעַל?

אֲפֹלוּ בְּעִבּוּדָה, בְּאוֹטוֹבוֹס, עִם הַשֶּׁכֶן, כְּשֶׁאֲשֵׁיתִי
מִבְּזָה אוֹתִי, כְּשֶׁהִילָדִים לֹא מְקַשֵּׁיבִים לִי, וְכֵן
הַלָּאָה - הֲאִם בְּאוֹתָם רְגָעִים אֲנִי חַי אֶת ה'? כְּרוֹר
לִי כְּמוֹחֶשׁ שֶׁאֲנִי בְּתֵאטְרוֹן הַבְּבוֹת שֶׁל ה' יתְּבַרֵךְ?
הֲאִם אֲנִי מְרַגֵּישׁ אֶת זֶה?"

מִי שִׁיְהִיָּה אֲמַתִּי עִם עֲצָמוֹ יוֹדֵה בְּאֵמַת הַפְּשׁוּטָה -
אֲנַחְנוּ לֹא חַיִּים אֶת ה'. נִקְדֵּה! אָדָם חַי אֶת ה', בְּמִקְרָה
הַטּוֹב, בְּבֵית הַפְּנִסָּה, בְּשַׁעוֹרֵי תוֹרָה פֹּה וְשָׁם, אֲכַל הֲאִם
אֲנַחְנוּ בְּאֵמַת חַיִּים אֶת ה' יתְּבַרֵךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת?

כֹּל אֶחָד יוֹדֵעַ אֶת הָאֵמַת!

נמצא אם כן, שאדם שמחפש נקודת אמת - עליו, ראשית, לאמת בלבבו (לא בחכמה ובינה, אלא בדעת) שיש בורא לעולם. לב מלא בידיעת השם!

אדם שחי כן, אשריו ואשרי חלקו, בזה ובכא.

אבל אדם שלא חי כן, אפלו אם הוא שומר תורה ומצוות, זה שני בני אדם שהם שונים מהקצה לקצה, כרחוק מזרח ממערב!

זו לא עוד מדרגה. זו לא עוד איזו נקדה בעבודת ה'. זה משהו אחר לגמרי!

חיים אחרים לגמרי! יש חיים עם בורא עולם, ויש חיים דמיוניים בלי בורא עולם, עם תורה ומצוות! "מלאים מצוות פרמון וריקנים שפה", הם ריקניים, יש להם מלא מצוות, אבל זה חיים בלי בורא עולם. זה עולם אחר לגמרי.

כשאדם יזכה לזה הוא יבין על מה אנחנו מדברים, והוא יעבד על זה, הוא יעבד על הדברים

הפשוטים שנסביר מיד, והוא יהיה בריה חדשה.
יהיו לו חיים אחרים לגמרי!

אדם שחי בתמידות עם המחשבה שיש בורא לעולם, פלומר - עם המחשבה הזאת הוא קם בבקר, עם המחשבה הזאת הוא נוטל ידים, עם המחשבה הזאת הוא מברך ברפת המזון, עם המחשבה הזאת הוא הולך לעבודה, עם המחשבה הזאת הוא מדבר עם אשתו, עם המחשבה הזאת הוא הולך לישן... הוא כל הזמן נמצא עם בורא עולם, הוא כל הזמן מרגיש את בורא עולם, הוא כל הזמן חושב על בורא עולם, זה נקרא אדם שלאט-לאט מפנים ומכניס בתוך מחו ולבו את הדעת הזאת, לא חכמה ובינה, אלא את הדעת שיש בורא לעולם.

אדם צריך לרצות לחיות בצורה שהקדוש ברוך הוא נמצא בתוך המוח שלו ובתוך הלב שלו כל הזמן. אני חי עם בורא עולם, אני אוכל עם בורא עולם, אני הולך לישן עם בורא עולם, כל החיים

שְׁלִי צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּמַחְשָׁבָה עַל בּוֹרָא עוֹלָם, זֶה
כָּל הַזְּמַן בּוֹרָא עוֹלָם, זֶה רַק בּוֹרָא עוֹלָם!

בְּשָׂבִיל לְהַשִּׁיג אֶת זֶה לֹא צְרִיף לְהִיּוֹת מְכַשֵּׁר, לֹא
צְרִיף לְהִיּוֹת חָכָם, צְרִיף רַק טְפָה שֶׁל אָמֶת וְלִרְצוֹת
אֶת זֶה בְּאָמֶת!

הָאָדָם שֶׁיִּזְכֶּה לָזֶה, זֶה אוֹצֵר יָקָר וְנִפְלֵא, אֵלּוּ הֵם
חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי!

הַגָּאוֹן מוֹיְלֵנָה כּוֹתֵב שֶׁהַצֵּעַר הַכִּי גָדוֹל שֶׁיִּשׁ
לְאָדָם בְּנַפְשׁוֹ, זֶה פֶּאֶשֶׁר הוּא רוֹאָה, לְאַחַר פְּטִירְתּוֹ,
מָה הוּא יָכוֹל הֵיחָה לְהַשִּׁיג בְּעוֹדוֹ בְּחַיּוֹתוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְהוּא לֹא עָשָׂה אֶת זֶה. עַל זֶה הַנַּפְשׁ תִּצְטָעֵר
הַכִּי הַרְבֵּה! וְהוּא מְסַבֵּיר שְׂמָה שְׁנִקְרָא "מְקוֹם בְּגֵן
עֵדֵן" זֶה לְפִי הַדְּעַת שְׁלֵף, לְפִי הַדְּרָגָה שֶׁהַגְּעַתָּ
בְּעֵבֻדַת ה', בְּאִמוּנָה בַּה' יִתְבָּרַךְ.

מִשָּׁה רַבְּנוּ, פִּירוּעַ, זָכָה לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרֵי
קִדְשָׁה. מָה הַהֲבָדֵל בֵּינוֹ לְבֵין אַהֲרֹן? אַהֲרֹן לֹא לָמַד
אֶת כָּל הַתּוֹרָה? וְדַאי שְׁלָמַד! אֲלֵא הַהֲבָדֵל בֵּינֵיהֶם

זֶה בְּפִנְיָמִיּוֹת - הָאָמוּנָה הַפְּנִימִית, הַשְּׂגָת בּוֹרָא
 עוֹלָם. מִשָּׁה רַבְּנוּ הִגִּיעַ לְדַרְגָּה שְׂאָף יְלוּד אִשָּׁה לֹא
 הִגִּיעַ אֵלֶיהָ. אִיזוֹ דַּרְגָּה? — דַּרְגָּה שֶׁל הַכֶּרֶת ה'
 בְּמֵאָה אַחֲזוּז. הוּא חֵי אֶת בּוֹרָא עוֹלָם, הוּא נֶשֶׁם אֶת
 בּוֹרָא עוֹלָם, כָּל הַזְּמַן בּוֹרָא עוֹלָם, זֶה הַכֵּל בְּשִׁבְלִיו.

זֶה נִקְרָא שְׁהָאָדָם עוֹלָה דַּרְגָּה בְּגַן עֵדֶן. הוּא יוֹתֵר
 קְרוֹב לַה' יִתְבָּרַךְ.

וְלָכֵן, כָּכָל שְׁאָדָם חוֹשֵׁב יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל ה' יִתְבָּרַךְ,
 וּמְצִיאֹת ה' יִתְבָּרַךְ חֲזָקָה יוֹתֵר בְּפָנִים לְכַבּוֹ - כִּי
 מְקוֹמוֹ בְּגַן עֵדֶן יִהְיֶה קְרוֹב יוֹתֵר לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אַבְל יֵשׁ כְּמוֹכֵן יֵצֵר הָרַע, וְהוּא שׁוֹעֵל וְתִיק
 בְּתַחֲוֹם!

הוּא נוֹתֵן לְכָל אֶחָד מֵאֲתָנוּ לְעַבֵּד אֶת ה' יִתְבָּרַךְ
 בְּשִׁטְחִיּוֹת, בְּבַחֲיִנַת "תְּכַבֵּד הָעֶבְדָּה עַל הָאֲנָשִׁים..
 וְאֵל יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שְׁקֵר", לְאַסֵּף מְצוּוֹת, לְסַמֵּן עוֹד
 V בְּצִ'קְלִיסְט. הָעֵקֶר שֶׁלֹא נִעְצָר, שֶׁלֹא נִתְבוּנָן,
 וּבּוֹדָאֵי שֶׁלֹא נַעֲמַל עַל הַכֶּהָה פְּנִימִית בְּבוֹרָא עוֹלָם.

זֶה נִרְאֶה לְאָדָם כְּבִיכּוֹל דְּבַר רְחוּק מִתּוֹרָה. הוּא
אוֹמֵר לְעֶצְמוֹ: "אֲנִי? הוּד קִדְשֵׁת כְּבוֹד רוֹמְמוֹתַי
צָרִיף לְעֶבֶד עַל הַכָּרָה בְּבוֹרָא עוֹלָם?"

תְּשׁוּבָה: כֵּן!

תּוֹדַע לָךְ יְהוּדֵי יִקָּר שְׂזוּהֵי עֲצַת הָעֲצוֹת, וּכְכֹל
שֶׁתְּעַמַּל יוֹתֵר עַל הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, כִּי תִהְיֶה קְרוֹב יוֹתֵר
לְה' תִּתְבַּרֵךְ – לְנִצּוּחַ נְצָחִים שֶׁל אֵינְסוּף טוֹב גַּם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגַם בְּעוֹלָם הַבֹּא.

וּלְהַפְדֵּךְ, כִּכֹּל שֶׁתִּהְיֶה עָסוּק כָּל הַיּוֹם בְּמַלּוּי
מִצְוֹת וְלִמּוּד תּוֹרָה, לֹא תִתְקַשְּׁרוּת עִם ה' תִּתְבַּרֵךְ
- אֲזוֹ אֲמַנָּם תִּקְבַּל שְׂכָר, אֲבָל אֶת עֵקֶר עֲמֻק הַשְּׂכָר
לְהַתְעַנֵּג עַל ה' אֶתְּהָ מִפְסִיד. אֶתְּהָ מִפְסִיד חֵס
וְחִלְיָה אֶת ה'! יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁאֶתְּהָ זוֹכָה בְּתוֹרָה
וּמִצְוֹת בְּרָמָה חִיצוֹנִית, אֲבָל אֶת עֵקֶר הָעֲקָרִים אֶתְּהָ
מִפְסִיד מֵהַסֵּפֶר – שְׂזוּהֵי הַהִתְקַרְבוּת אֶל ה' תִּתְבַּרֵךְ.

כִּמָּה שֶׁהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת נִרְאִית פְּשׁוּטָה וּבְרוּרָה
מֵאֲלֵיהָ, כִּי הָרְחוּק שֶׁל כְּלָנוּ מִמֶּנָּה! אָדָם יְכוּל

ללמד תורה רב שעות היממה, לרדף אחרי מעשי
חסד רבים, לפתח גמ"חים, לעשות צדקה, לעשות
אינסוף מצוות, לקיים את כל שלחן ערוך קלה
כבחמורה, ועם כל זה לא לחבר את זה כהוא זה
לה' יתברך. פס יצור בלי חבור.

תשאל אותו: "נשמה טובה, מתי חשבת על ה'
יתברך? מתי דברת אתו? מתי התעצת אתו? מתי
הרגשת ש' יתברך נמצא אתך?" והוא יסתפל
עליך כאלו נפלת מהגרות.

אַבֿל אַיך נִכְנִיס אַת ה' יתְבַרֵךְ אֶל הַיֵּל שְׁלָנוּ?

אַז הַפֿל טוֹב וַיְפֹה. הַבְּנוּ כַּמָּה חָשׁוּב לְהַכְנִיס אַת
ה' יתְבַרֵךְ לֵלֵב. הַבְּנוּ כַּמָּה בְּלִי זֶה הָעֵקֶר חֹסֵר מִן
הַסֵּפֶר. הַבְּנוּ כַּמָּה זֶה הַבְּסִיס לְכֹל הַנִּצָּח נִצָּחִים
שְׂמַחְכָּה לָנוּ...

אַבֿל אַיך מִיִּשְׁמִים אַת זֶה בְּפִעַל? מָה הָעֵצָה שֶׁל
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ?

אַז בְּסִיעֵתָא דְשַׁמַּיָא, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְהַבִּיא
כַּעַת לְמַעַרְכָּה כַּמָּה יַעֲזוֹת שְׁהֵן לֹא פְחוֹת
מִ"פְּצֵצַת אָטוֹם!" כֹּל אַחַת בְּפָנֵי עֲצָמָה. גִּשְׁק לֹא
קוֹנְבְּנִיִּנְאֵלִי. כַּמָּה פְּשׁוּט – כְּכָה חֲזָק. מִי שִׁיקַח
אַת הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בַּשּׁוֹרֹת הַבְּאוֹת בְּרִצִּינּוֹת,
וַיִּתְחִיל לְתַרְגֵּל אַת הַדְּבָרִים בְּפִעַל בְּלִי חֲכָמוֹת
וּבְלִי תְרוּצִים - מִבְּטָח לוֹ בְּעִזָּרַת ה' שְׂיַגִּיעַ אֶל
תְּכִלִּיתוֹ בְּיָדָאִי.

אָבֵל כּמוֹבֵן שְׁהֵיִצֵּר הָרַע (איף לאַ?) יַעֲשֶׂה הַכּל
כְּדִי שְׁלֵא תַתְּחִיל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּנֶשֶׁק לֹא
קוֹנְבִּנְצִיּוֹנֵאֵלִי מוֹלוֹ. הוּא יוֹדֵעַ שְׁזֵה הַסּוּף שְׁלוֹ. אַז
תַּצְפֶּה לְמַלְחַמַת חֶרְמָה שֶׁל תְּרוּצִים וּבִלְבוּלִים.
שְׁלֵא תַגִּיד שְׁלֵא הִתְרַעְנוּ...
וְכַעַת לַגּוֹפּוֹ שֶׁל עֲנִין...

הַחֲזוֹן אִישׁ כְּתֹב שְׁהַעֲקֵר הוּא לֹא עֲמַל הַמְצִוָּה,
אֲלֵא, בְּשַׁעַת הָעֲמָל לְזַכֵּר לְפָנַי מִי אַתָּה עֲמַל.

כְּשֶׁאַתָּה בָּא לְקַיִם תּוֹרָה וּמְצִוּוֹת, כְּשֶׁאַתָּה בָּא
לְהַתְּפִלֵּל, לַעֲשׂוֹת צְדָקָה, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, כְּשֶׁאַתָּה
הוֹלֵךְ לַעֲבוֹדָה, כְּשֶׁאַתָּה מִתְנַיֵּעַ אֶת הָאוֹטוֹ, כְּשֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה כָּל דָּבָר שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה, כָּל פְּעֻלָּה בְּעוֹלָם
הַזֶּה, תִּכְנִיס אֶת בּוֹרֵא עוֹלָם: תַּתְּחִיל לְהוֹצִיא
בְּשִׁפְתֶיךָ שְׁלֵךְ: "יֵשׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם", "בוֹרֵא עוֹלָם
נִמְצָא אִתִּי", "אַתָּה אִתִּי, ה' יִתְבָּרֵךְ", "אַתָּה תִּמְיֵד
אִתִּי, ה' יִתְבָּרֵךְ", "אַתָּה לְיָדֵי עַכְשָׁיו, ה' יִתְבָּרֵךְ"
וְכֵן הִלָּאָה.. אַתָּה צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת בּוֹרֵא עוֹלָם
לְתוֹךְ הַמַּעֲשִׂים שְׁלֵךְ! שְׁזֵה לֹא יִשָּׂאֵר יְדִיעוֹת בְּעֵלְמָא.

כמו שאפשר ללמד מדוד המלך, שאמר:
 "ותורתך בתוך מעי". דוד המלך זכה שהתורה
 נכנסה לתוך המעים שלו. כל דבר הוא לקח
 והכניס אותו לתוך תוכו. הוא הכניס את ה' תברך
 לפניו לכבו.

אדם צריך ללכת יום יום עם המחשבה הזו:
 "לפני מי אני עמל?" "לפני ה' תברך!" "יש בורא
 לעולם", "יש בורא לעולם", "יש ה' בעולם", לדבר
 את הדבורים האלו עוד פעם ועוד פעם.

וכך זה יתדר ויחדר, ולאט לאט יוצר
 לאדם רשם של הרגשת הבורא בפנים לכבו! וזה
 תענוג שאי אפשר לתאר אותו. זה יחיה אותך, כי
 אתה עכשיו מתקשר לנצחיות - לבורא עולם
 שהוא נצח נצחים. זה נקרא להתחיל לחיות בגן עדן
 כבר בעולם הזה!

וזה נקרא "טעמו וראו פי טוב ה'". מה הכוונה
 "טעמו וראו פי טוב ה'"? איך טועמים? עם מזלג?
 עם כפית? לא! זו טעימה של הלב, של הנשמה.

זו לא טעימה של שכל. אני לא לומד תורה בשביל להיות חכם.

כמו שספר ה"נעם אלימלך" שהיה יהודי אחד שלמד אתו מסכת ברכות.

אמר לו ה"נעם אלימלך": "תקרא, בכבוד, את המשנה, אז היהודי התחיל לקרא: "מאימתי קורין את שמע בערבין. משעה שהכהנים נכנסים לאכל בתרומתן..." אז ה"נעם אלימלך" אמר לו: "לא-לא, סליחה, סליחה, טעית, לא קראת נכון." אז היהודי ענה לו: "מה לא קראתי נכון? 'מאימתי קורין את שמע בערבין'." ושוב: "לא-לא, מחילה, לא." אז היהודי אמר לו: "טוב, הרב יקרא." בא ה"נעם אלימלך" והתחיל לקרא: "מאימתי", "מה זה מאימתי? מאימתי ג-ה' קורין את שמע בערבין". "מאימתי", מלות "מאימתי" זה מאימתי ג-ה', מאימתי ג-ה' קורין את שמע בערבין.

כלומר ה"נעם אלימלך" ראה תורה אחרת. הוא לקח את הגמרא וידע שהיא לא התכלית.

התכלית זה קרבת ה'. זה מה שנקרא "טעמו וראו כי טוב ה'".

אם אדם יזכה שכל התורה והמצוות שלו יהיו מכוונים לתכלית אחת ויחידה, שהיא האמונה, הדבקות בה, אז זה כבר חיים אחרים לגמרי! זה משהו אחר לגמרי!

כל החיות והמחשבה של האדם צריכה להיות מחשבה פנימית – "איך אני מתקרב לה?", "איך אני עושה נחת רוח לה?", "איך בכל דבר אני מוצא את ה' יתברך?", ודבורים כמו: "זו התכלית שלי!", "רבוננו של עולם, למה לי חיים בלי קשר אתך?" "אם אני לא מרגיש אותך למה לי חיים?, אני לא צריך חיים כאלה. זה חיים מרים ממנות." "רבוננו של עולם, אני רוצה אותך, זה מה שאני רוצה".

"רבוננו של עולם, למה אני מקים תורה ומצוות? זה רק כדי להגיע אליך. למה הנחתי תפלין בבקר? רק כדי להגיע אליך! למה אני נוטן צדקה? כי רק ככה אני יכול להתקרב אליך." וכן הלאה...

הדבורים האלו שהאדם מוציא מפיו, פעם אחר פעם
- הם הם המפתח של האדם להכנס אל הפנימיות ואל
הגשמת תכליתו להדבק בה' יתברך!

איך עושים את זה ביום-יום? איך נדבקים בה' בפעל?

הנה עצה פשוטה, שמי שילך אתה בפשיטות
ותמימות - החיים שלו ישתנו. אין אפשרות
שלא!

אדם מתעורר בבקר, מה המחשבות הראשונות
שהוא בדרך כלל חושב? "ווי, השעון צלצל, אני
צריך להתארגן מהר, להספיק לתפלה, אולי אספיק
קדם למקוה, וכו'.." – מחשבות טובות, אבל לא
מחשבות של האמת לאמתה.

לפעמים אדם חס ושלום קם בבקר וחושב
אפלו מחשבות כמו – "אה, אני צריך לגמר את
העסקה הזאת, אני צריך לעבוד פכה, אני צריך
להגיע לבנק, היום יש לי יום צמוס..." וכן
הלאה, שאלו הן בכלל מחשבות מה"פסלת",
ה"פסלת" של המחשבות!

המחשבה הראשונה שאדם צריך לחשב מיד
כשהוא קם בבקר זו מחשבה פשוטה מאוד: "יש
בורא לעולם!" "יש ה' בעולם!"

בדיוק בשביל זה התקינו "מודה אני לפניך" איך
שהאדם מתעורר.

ועכשיו שאלה, ותהיה אמת: כמה פעמים
אמרת "מודה אני לפניך" ולא שמת לב לפני מי
אתה מדבר בכלל? לא שמת לב שאתה מדבר
עם בורא עולם!?

זה הכל מצות אנשים מלמדה. אתה רק קורא.
אתה קורא ומדקלם ועוד פעם קורא, אבל אתה לא
מרגיש כלום!

תעצור! תתבונן!

איך שאתה קם בבקר תאמר: "זכרון עלמא דאתי" – "יש בורא לעולם! יש בורא לעולם!". צריך להתאמן, אמונה זה מלשון אמן. המחשבה הראשונה – "יש בורא לעולם! יש ה' בעולם!" "מודה אני לפניך", אני מדבר עם ה' עכשיו, "מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתו בחמלה, רבה אמונתך."

"תודה ה! תודה ה! תודה שהערת אותי מהשנה". דבר אתו! דבר אתו בגוף שני! הוא פה לידך. זה מוזר לך? ברור! אתה לא רגיל. תתחיל להרגיל את עצמך. תן כמה מלים. זה יבנה אצלך אמונה.

תעצור, תשב, אמרת "מודה אני"? תעצור! אל תלך! חכה שניה! כמה צריך? שניה. שכריר של שניה. שניה אחת. "בורא עולם, תודה, הקמת אותי מהשנה...". אחרי זה אתה יורד במדרגות,

במעלית, צועד לבית כנסת, כמה זמן זה לוקח?
 דקה? תחשב על ה'. דבר אתו. "בורא עולם, תודה
 רבה. עכשיו אני הולך לבית הכנסת, יהי רצון
 שיהיום הזה יהיה מלא וגדוש בתורה ומצוות",
 "אבא תזכה אותי להתפלל מתוך שמחה, תודה
 רבה לך ה' יתברך." אתה מגיע לרכב, "תודה ה',
 יש רכב. לא מגיע לי בכלל רכב. זה הכל חסד שלך
 אתי. תודה רבה שאני לא הולך ברגל, תודה רבה
 ה' יתברך. תודה רבה." "מי נתן לי את האוטו?
 אתה נתת לי את האוטו. מי נתן לי הכל? אתה."

זהו. זהו. דברים פשוטים. כל פעם קצת, קצת,
 קצת. לא רבוי אור. לאט לאט.

אחר כך גמרת את התפלה, אתה הולך הביתה,
 זה גם כמה דקות – "רבוננו של עולם, אני יוצא
 עכשיו מהתפלה, תודה רבה שזכית אותי להתפלל
 במנין, תודה! אני הולך עכשיו לעבודה, יהי רצון
 שאזכה לשמר עינים, שיהיה לי משא ומתן
 באמונה", "יש בורא לעולם!" וכן הלאה...

אפלו, לפעמים, כשאתה תקוּע באיזה פקק
 תנועה עם האוטו, במקום להתעצבן, למה שלא
 תנצל את הזמן? תן מדי פעם איזו צעקה: "יש
 בורא לעולם!", "יש בורא לעולם!", "אני מאמין
 בך ה' יתברך!", "אתה אתי פה עכשיו. אתה אתי
 פה באוטו!", "אין עוד מלבדך ה' יתברך", "אני
 רוצה אותך ה'" תצעק! תוציא את זה! "אין עוד
 מלבדו!"... אל תתבייש! רבנו אומר שיהודי צריך
 לצעק בשבעים קולות, אז תצעק לה'! אתה שובר
 עכשיו הרים של מחצות עם כל צעקה שלך!

אדם שמתחיל לנהג בך – לצעק לה', לדבר את
 הדבורים הקדושים האלה, עוד פעם ועוד פעם
 ועוד פעם - זה אדם שלאט-לאט אין לו רק ידיעה
 שכלית שיש בורא לעולם, אלא הוא מתחיל לקחת
 את בורא עולם ולהכניס אותו עמק לתוך הלב
 שלו. לתוך הפנימיות שלו!

וכך, בפשיטות ותמימות, עוד פעם ועוד פעם
 ועוד פעם, מה אתה בונה?

אומר רבנו בלקויטי מוהר"ן ובשיחות הר"ן בזה הלשון: "בשנופל לאדם ספקות באמונת הבורא יתברך שמו..." לפעמים אדם יש לו ספקות באמונה, עובר עליו מה שעובר עליו, יש לו (חלילה) מחשבות לא כל כן טובות על ה': "השכן עשה לי, ההוא לקח לי, אני אעשה לו ככה, אני אעשה ככה לחבר", כל מיני מחשבות של אפיקורסות, שהרי יש ה' בעולם, הוא עשה לך את זה לטובתך.

אז אומר רבנו: מה העצה? "יאמר בפה מלא: אני מאמין באמונה שלמה שהוא יחיד ראשון ואחרון." אומר רבנו עצה פשוטה, הכי פשוטה בעולם: תעצר את הפל, תגיד: "אני, משה רחי", "אני, שמעון כהן", "אני, דוד" "...מאמין באמונה שלמה שה' יתברך הוא יחיד ראשון ואחרון." "אני מאמין בך רבונו של עולם!".
 "אתה יחיד ראשון ואחרון!"

"נו, אז אמרתי. מה זה יעזר לי?" אומר רבנו דבר נפלא – יצר הרע נמשך מגבורות נפולות.

מה זה גבורות נפולות?

יש אהבה נפולה, יש יראה נפולה. מה זו אהבה נפולה? – אדם, במקום לאהב את ה', במקום לאהב תורה ומצוות, הוא אוהב תאוות, הוא אוהב בשר, קוקה קולה, "טעם החיים", זה נקרא שהאהבה נפלה. במקום לאהב את ה', במקום לאהב להתפלל, במקום לאהב דף גמרא, הוא אוהב דברים אחרים, זה נקרא אהבה נפולה.

מה זו יראה נפולה? – יראה נפולה זה כשהאדם, במקום לפחד מה' יתברך, הוא מפתח מכל מיני גורמים - מהשוטר, מהבוס, מאשתו, מההוא שיעשה לו ככה וכו'.. זו נקראת יראה נפולה, היראה נפלה.

יש גבורה נפולה. מאיפה בא יצר הרע? מגבורה נפולה. כי היצר הרע יש לו שרש גבוה מאוד מאוד בשמים, ומאיפה הוא בא? מהגבורות.

יצר הרע בשרשו הוא טוב. הקדוש ברוך הוא אמר בבריאת העולם: "והנה טוב מאד". מה

אומרים המפרשים? והנה "טוב מאד" זה יצר הרע. יצר הרע בשורשו הוא טוב מאוד, אבל כשהוא משתלשל לפה הגבורה הזאת נופלת, היא נופלת לרע.

אז הבנו שיצר הרע בא מגבורות נפולות...

אבל איך מנצחים גבורות נפולות?

מה צריך לעשות כדי לנצח את הגבורות הנפולות, אתה שואל?

ובכן - שאלה נהדרת, והתשובה היא פשוטה: גבורות של קדשה!

כדי לנצח גבורות נפולות אתה צריך גבורות דקדשה!

אבל מה זה גבורות דקדשה?

"והדבור הוא בְּחִינַת גְּבוּרַת דְּקֻדְשָׁה!" כמו שכתוב בתהלים "וגבורתך יִדְּבֹרוּ". כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר דְּבוּרִים זֶה נִקְרָא גְּבוּרַת, זֶה פּוֹעֵל.

היום כלם מודים שהדבור יש לו כח. אפלו צמח כשאתה מדבר אתו הוא גדל יותר טוב. הדבור יש לו כח, הוא הולך בעולם. קל וחומר בן בנו של קל וחומר בתורה הקדושה, שהדבור זה הכל.

ה' יתברך בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹתִיּוֹת, בְּדַבּוּר,
בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, אֲזוּ דַבּוּר שֶׁל אָדָם זֶה גְבוּרוֹת
דְּקִדְשָׁה.

כְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים: "רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ! אֲנִי מֵאֲמִין שְׂאֵתָה יְחִיד, רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן!" נִמְצָא שֶׁהוּא מוֹצִיא גְבוּרוֹת
מִהַפָּה שְׁלוֹ, וְהַגְּבוּרוֹת הָאֵלֶּה הוֹלְכוֹת וְגוֹבְרוֹת עַל
הַגְּבוּרוֹת דִּסְטְרָא אַחֲרָא.

"נִמְצָא שֶׁיֵּאמֵר 'אֲנִי מֵאֲמִין'", אוֹמֵר רַבְּנוּ: "הוּא
גְבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה, וּבְזֵה הוּא מִמְּתִיק אֶת הַסְּפָקוֹת
שֶׁהוּא בְּחִינַת גְבוּרָה דְקַלְפָּה". וְלִכֵּן אוֹמְרַת
הַגְּמָרָא: "לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר
הָרַע". מָה זֶה "יִרְגִּיז אָדָם יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר הָרַע"?
אִיךָ תִּרְגִּיז אֶת הַיֵּצֵר הַטוֹב? עַל יְדֵי הַרְגָּזָה. מָה זֶה
הַרְגָּזָה? דַּבּוּר. כִּי מָה הַגְּמָרָא אוֹמְרַת?: מִי שֶׁרוֹצֵה
שֶׁלֹּא יִהְיֶה רַגְזָן, יִהְיֶה דַּבּוּר בְּנַחַת.

רוֹאִים שֶׁאֵם אָדָם מְדַבֵּר בְּנַחַת וְאוֹ שׁוֹתֵק, זֶה
נִקְרָא שֶׁהוּא לֹא רוֹגֵז, הוּא לֹא מִתְרַגֵּז. אֲבָל אִם

אדם מדבר בקול רם, זה נקרא שהוא ברגז. אתה רוצה לקיים "לעולם ירגיז אדם יצור טוב על יצור הרע"? אתה צריך להרגיז, מה זה להרגיז? דבור בגבורה, בקול רם, אם תדבר דבור בקול רם, אתה תרגיז את היצור הטוב על היצור הרע, "היגו שבגבורות דקדשה ממתיק גבורות דקלפה", על ידי זה אתה ממתיק את הגבורות של הקלפה, ועל ידי זה אתה ממתיק את כל הספקות, ולכן אדם צריך להגיד את זה! זה הסוד, וזו מפת מות ליצור הרע!

ולכן אני חוזר ומדגיש שוב ושוב - כשאתה קם בבקר תגיד: "יש בורא לעולם! יש בורא לעולם! יש בורא לעולם!" בלי חכמות. פשוט תגיד! ואם אתה שוב פעם שואל: "למה? מה זה נותן? מה הדבורים האלה בונים?"

אז דע ותפנים פי הם בונים אצלך גבורות דקדשה! זה כמו מלחמה שאתה לא רואה אותה. אם היית רואה אותה היית מאמין, אבל זה הנסיון, אתה לא רואה. הדבור של האדם הוא קדש קדשים, הוא הולך באויר והוא פועל.

עכשיו נניח יש לך ספקות, אפיקורסות, אתה לא בעל אמונה, נפלת חס וחלילה לכל מיני הרהורים לא טובים? תוציא גבורות דקדושה!

ישוב פעם - מה זה גבורות דקדושה? "אני מאמין! יש בורא לעולם! תודה ה' תברך!" דבר עם בורא עולם - "אני מאמין בה' תברך! יש בורא לעולם! יש ה' תברך בעולם!" תגיד את הדבורים האלה באוטו, ברחוב, בעבודה, בכל מקום. מה אתה יוצר? גבורות דקדושה. הגבורות דקדושה והדבורים האלה עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם, הם מנפצים את היצר הרע, מנפצים את הגבורות של הסטרא אחרא, וזה היסוד והשרש של כל עבודת האדם - ליסד בנפשו פנימה שהנפש תחוש בכל עת ובכל שעה ממש שיש בורא לעולם!

אני לא רוצה את זה רק בשביל. אני רוצה להרגיש את זה בפנים, בלב שלי! "שצורת החיים שלי, רבנו של עולם, תהיה ספוגה מזה, שכל

הזמן אני אֶחָשֵׁב עָלֶיךָ", וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לָלֶכֶת
בְּפִשְׁטוּת וּתְמִימוּת, לְהֶאֱמִין לְצַדִּיקִים, אֲנִי פְּשׁוּט
וְתָמִים, מָה שֶׁהַצַּדִּיקִים אוֹמְרִים אֲנִי עוֹשֶׂה, מֵהַיּוֹם
אֲנִי אוֹמֵר דְּבוּרִים פְּשׁוּטִים – "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם".

עֲכָשָׁיו אַתָּה מְסִיִּים לְקַרְא אֶת הַסְּפָרוֹן, בְּתוֹךְ
הָאוֹטוֹ: "יֵשׁ בּוֹרָא עוֹלָם", תִּסְתַּכַּל דְּרַךְ הַשְּׂמֻשָּׁה,
"יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם!", "יֵשׁ ה' בְּעוֹלָם!" "ה' יִתְבָּרַךְ
נִמְצָא אֲתִי", "הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחִיד, רֵאשׁוֹן
וְאַחֲרוֹן!", תְּגִיד אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה. הַדְּבוּרִים
הָאֵלֶּה בּוֹנִים אֶצְלֶךָ גְּבוּרוֹת דְּקִנְשָׁה, וְאִזּוּ מָה קוֹרֶה?
הֵם מְבַטְשִׁים וּמְבַטְלִים אֶת הַגְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא
אַחְרָא, אֶת הַיִּצָּר הַרַע.

תפנים ותפנים, ושוב פעם - תפנים!

הנקדה הזאת שאדם חי אֶתָּהּ בְּפִשִּׁיטוּת וּתְמִימוּת וְעַל יְדֵי זֶה הוּא לֹא־ט-לֹא־ט מְחִיָּה אֶת הַנְּקֵדָה הַפְּשׁוּטָה שֶׁבְּלֵב שְׁלוֹ, כְּמוֹ גַּחַל שְׁנוּשְׁפִים עָלָיו, שֶׁזוֹ הַפְּשִׁיטוּת הַגְּמוּרָה בְּיוֹתֵר - הַיְדִיעָה הַבְּרוּרָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם, זֶה דְּבָר שֶׁבוֹנֶה לֹא־ט לֹא־ט אֲצִלוֹ הַרְבֵּה הַרְבֵּה פְּחוֹת נֶגֶד הַיְצָר הָרָע.

הִנֵּה לָךְ עֲצָה... יֵשׁ הַיּוֹם טֵלְפוֹן, תַּעֲשֶׂה בְּטֵלְפוֹן צְלִצּוּל, שֶׁכָּל שְׁעָה תִּהְיֶה לָךְ תְּזַכֵּרְתִּי: "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם". מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ טֵלְפוֹן חָכֵם כָּשֶׁר - שִׁים בְּ"שׁוֹמֵר מִסֵּךְ" וּבְעִמּוּד הַפְּתִיחָה תְּמוֹנָה עִם פְּתוּב - "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם!"

תְּנִסָּה אֶת זֶה בְּפִשִּׁיטוּת וּתְמִימוּת. אֶתָּה תִּרְאֶה שֶׁחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנּוּ!

בֵּין אִם אֶתָּה בְּעִבּוּדָה, אִינְסְטְלְטוֹר, חֲשַׁמְלָאִי, בְּמִשְׁרָד, אִיפֵּה שְׁלֵא תִּהְיֶה. הַרִי שְׁמוֹנָה שְׁעוֹת אֶתָּה

בְּכָל־לֹא חוֹשֵׁב עַל בּוֹרֵא עוֹלָם. אֵתָה כָּל הַזְּמַן
 עֹסוֹק בְּמַחְשְׁבוֹת. עַל הַהוּא, וְעַל הַטְּלַפּוֹן הַזֶּה, וְעַל
 הַטְּרִדָּה הַזוֹ, וְכִסְף, וְאִשְׁתְּךָ מִתְקַשְּׁרֶת, וְהַבּוֹס לֹחֵץ,
 וְ"אֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּכָה" וְ"צָרִיךְ לְהִסְפִּיק אֶת זֶה"
 וְ"אֵיךְ אֲנִי אֹדְבֵר עִם הַהוּא"? מִי חוֹשֵׁב עַל בּוֹרֵא
 עוֹלָם? אֵתָה לֹא חוֹשֵׁב עָלָיו!

תַּעֲשֶׂה תִזְכֹּרֶת בְּטַלְפּוֹן, כָּל שְׁעָה - בּוֹס! יִצְלַל
 לָךְ, תִּסְתַּכַּל בְּטַלְפּוֹן - "יֵשׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם".

אֵתָה תִּרְאֶה אֵיךְ פְּתֹאוֹם כָּל הַעֲבוּדָה שְׁלָךְ תִּהְיֶה
 אַחֲרֶת. וּפְתֹאוֹם הַגִּישָׁה שְׁלָךְ וְהַדְּבוּר שְׁלָךְ,
 וְעִכְשָׁיו כָּל מָה שְׂאֵתָה תִּתְחִיל לַעֲשׂוֹת, הַכֹּל יִהְיֶה
 בְּצוּרָה אַחֲרֶת, לְמָה? כִּי פְתֹאוֹם בּוֹרֵא עוֹלָם
 נִמְצָא אֵתָךְ.

אִם ה' אֵתִי אֲנִי מִתְנַהֵג בְּצוּרָה אַחֲרֶת. אֲנִי
 לֹא אֶכְעַס עִכְשָׁיו, וְאֲנִי לֹא אֶצְעַק, וְאֲנִי אֶהְיֶה
 בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאִמוּנָה, וְאֲנִי לֹא אֶרְתַּח, וְאֲנִי לֹא
 אֶחָשׁב שְׂאֲנִי יְכוֹל לְסַיֵּם הַכֹּל בְּעִצְמִי, וְ"כַחֲ
 וְעֵצָם יָדִי" יִרְדּוּ.

זוהי עצה פשוטה שיכולה לשנות לאדם את החיים, לכן אדם צריך להרגיל את עצמו בהדרגה. תתחיל כל שעה, תזכרת – "יש בורא לעולם" "בורא עולם אתי" וכן הלאה... כל שעה תזכרת.

תתחיל מהמדרגה הקטנה לגבוהה, אל תתחיל את זה ישר כל הזמן, פי זה רבוי אור. תתחיל בפעם בשעה תזכרת: "יש בורא לעולם".

אחרי שתקנה את זה תרד לחצי שעה, לרבע שעה, עד שאתה תראה שבפערות ה' תגיע למצב שכל כמה דקות תהיה לך מחשבה על בורא עולם.

אפשר להגיע לזה. אתה יכול להיות אדם הכי פשוט בעולם ולהגיע לזה. חדש, חדשים, שלושה, אתה תתאמן ותתאמן בפשיטות ותמימות, והלב שלך יתחיל לבער לה'. אש של קדשה! רק תהיה פשוט ותמים. רק תאמין לצדיקים.

אם תקח את הספרון הזה לעבודה אמתית בשטח, אתה תראה שאתה תתחיל לקבל חיות מה' יתברך, חיות נצחית! אלו הם חיים אחרים לגמרי!

אתה תתחיל לחשב על בורא עולם כל כמה דקות, וזה יהיה אצלך טבעי. כמו שכשאתה רעב הבטן מקרקרת, כמו שהרגלים הולכות.

זה כמו ילד שלומד ללכת, בהתחלה הוא נופל, נופל, נופל, בסוף הוא לומד ללכת. לא צריך ללמד אותו כל שניה. גם אופנים - תלמד ילד לרכב על אופנים, פעם, פעמים, שלוש, ארבע, בסוף הוא יצליח.

ככה זה גם באמונה. אם תתחיל להרגיל את עצמך לחשב על בורא עולם כל יום פעם בשעה, שוב ושוב, יום אחרי יום, במשך כמה שבועות, ולאחר מכן תרד לחצי שעה, לרבע שעה, וכן הלאה... אתה תראה שנה יתחיל להיות אצלך דבר טבעי, אתה תתחיל לחשב על בורא עולם ותצמצם את הזמן שבין זכירה לזכירה, עד אשר אתה תזכה לזכור בכל עת ובכל שעה שיש בורא לעולם.

כל הזמן יהדהד לך שיש בורא לעולם, שהוא אתך ולידך בכל רגע! אתה תרגיש את זה!

אני יכול למסר שעור, ואני כל הזמן חושב על בורא עולם. אני נותן דבורים ומביא צטוטים מגמרא, ולקוטי מוהר"ן, ורבנו בחיי ועוד ועוד, אבל המחשבה שלי היא שיש בורא לעולם, אני רואה איך הפל קורה דרפי, אבל אני כמו הגרזן ביד החוטב. אני שום דבר פה. הכל זה בורא עולם!

זו מחשבה שגורמת לך להיות קשור לנצח נצחים! מחשבה שקטה, פשוטה, פעמים רבות מאוד, עוד פעם ועוד פעם, ולאט לאט מה יקרה? ערלת הלב שלך תתחיל להתגרד ולהתגרד.

"יש בורא לעולם", זה מגרד, "יש בורא לעולם", זה מגרד. זה מגרד לי את ערלת הלב! ואז הלב אט אט יתחיל לחוש. אתה תתחיל לחוש שיש בורא לעולם! לא רק להגיד את זה, אלא ממש להרגיש את זה! וזה כבר חיים אחרים. זה חיים שכל
 גו עדין!

הטפה והאבן

זוהו כמו המשל עם רבי עקיבא. רבי עקיבא, שראו את הטפה הזאת ששחקה את האבן, עוד טפה ועוד טפה ועוד טפה, עד שמה קרה לבסוף? האבן נמוחה ונהיה בה חר.

שאלה: האם הטפה הראשונה והטפה השנייה והשלישית והטפה המאה אלה, זו אותה טפה? ודאי שזו אותה טפה! אבל מה אנחנו רואים? שטפה קטנה ופשוטה שחוזרת על עצמה עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם, פעמים רבות מאוד - בכחה לבקע אבן!

הלב של האדם זה אותו דבר! אדם - הלב שלו נקרא לב של אבן. אתה רוצה לבקע את הלב של אבן? שלך? אתה צריך לחזור על המחשבה הפשוטה הזאת, על הדבור הפשוט הזה - שוב ושוב, פעמים רבות מאוד. כך אתה אט אט תזכה

לְהִסִּיר אֶת הָאֲבָנִית מֵהַלֵּב שֶׁלְךָ, וְאֵתָה תִּזְכֶּה בְּעֶזְרַת
ה' לֵלֵב שֶׁל בָּשָׂר.

כְּשֵׁאתָה לִוְקַח אֶת הַנִּקְדָּה הַפְּשׁוּטָה הַזֹּאת, אֶת
הַזִּכְרָה, אֶת הַמְחַשְׁבָּה הַפְּשׁוּטָה הַזֹּאת: "יֵשׁ בּוֹרָא
לְעוֹלָם!", אֶת הַדְּבוּרִים הַפְּשׁוּטִים הָאֵלוּ – "יֵשׁ
בוֹרָא לְעוֹלָם!", "בוֹרָא עוֹלָם נִמְצָא אֵתִי", "אֲנִי מֵאֲמִין
בְּה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", תְּדַבֵּר אֵת: "אֵין עוֹד מִלְּבַדְךָ",
וְדְבוּרִים פְּשׁוּטִים מֵהַסּוּג הַזֶּה, וְאֵתָה חוֹזֵר עַל
דְּבוּרִים אֵלוּ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, אֵתָה תִּרְאֶה בְּעֶזְרַת
ה' שְׁנוּי אֲדִיר בְּכָל תְּחוּמֵי הַחַיִּים. אֵין מְצִיאוֹת
שֶׁלֹּא! רַק לְהִתְמַיֵּד וּלְהִתְמַיֵּד וּלְהִתְמַיֵּד, בְּלִי שׁוּם
חֶשְׁבוֹן. לְהִקְשִׁיב לְצַדִּיקִים!

אֵיךְ אָמַר רַבְּנוּ? פְּעַם בָּאוּ לְסַפֵּר לוֹ שֵׁשׁ אָדָם
שִׂידְעוּ אֶלֶף דְּפִי גְמָרָא, אֶלֶף דְּפִי גְמָרָא! אָמַר לְהֵם
רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב: יֵשׁ לִי תַלְמִיד, רַבִּי עוֹזֵר,
שִׂידְעוּ לְהַגִּיד אֶלֶף פְּעָמִים "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם", הוּא
יִדְעוּ לְהַגִּיד אֶלֶף פְּעָמִים "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם". מִסְּבִירִים
בְּבְרֶסְלָב, זֶה לֹא שָׂרְבִי עוֹזֵר לֹא יָדַע אֶלֶף דְּפִים

בגמרא. גם רבי עוזר ידע אַלף דפּים בגמרא, אַבּל
 הוא ידע אַלף דפּים בגמרא עם "רבּונו של עולם".
 זו הנקדה! "רבּונו של עולם! רבּונו של עולם!"
 אַלף פעמים רבי עוזר הָיָה יודע להגיד את זה. מָה
 הפּוֹנָה? — שְׁהוּא הָיָה לוקח את זה בפשיטות
 ותמימות. עד שתלמידים של רבּנו הָיוּ מדברים
 לאיברים שלהם, והאיברים שלהם התחילו
 להקשיב להם. האיברים שלך יכולים להקשיב לך.
 אם אתה תדבר לאיברים, בסוף הם יקשיבו לך.
 יש פח עצום בדבור, עצום! ואנחנו לא מאמינים
 בו בכלל, היצור הרע עובד עלינו. את האוצר הכי
 גדול הוא מעלים מאתנו. וכמה שהאוצר הזה גדול,
 ככה נתן בפשיטות ותמימות להגיע אליו.

רק תתמיד! אמונה פשוטה. פשטות ותמימות!
 תחזר על זה עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם.

אדם צריך לדעת, שכל מה שיש לו בכל ימי
 חייו, בין בעולם הזה, בין בעלמא דאתי, נצח
 נצחים — הכל זה ה' תברך. הכל ממנו. כלם
 רואים את זה עכשיו בתקופה הזאת, אין עולם

בְּכֹל, אֵין עוֹלָם, יֵשׁ רַק ה' יִתְבָּרֵךְ! אֵין פֶּה עוֹלָם!
 אֵין פֶּה כְּלוּם! כָּל אֶחָד רוֹאֶה שְׂאֵין פֶּה כְּלוּם, אֵין
 פֶּה כֶּסֶף, אֵין פֶּה כְּבוֹד, אֵין פֶּה בְּנֵי אָדָם, אֵין פֶּה
 כְּלוּם! יֵשׁ רַק מַלְכוּת ה' יִתְבָּרֵךְ!

ה' יִתְבָּרֵךְ לְאֵט לְאֵט מְגַלֶּה אֶת עֲצָמוֹ, וְכֹל אֶחָד
 צָרִיךְ לְשָׂאֵל אֶת עֲצָמוֹ שְׂאֵלָה פְּשׁוּטָה: "אֵיךְ אָנִי
 אֶקְבֵּל אֶת זֶה? אֵיךְ אָנִי אֶתְחַבֵּר לְבוֹרֵא עוֹלָם?"
 וְאֵת הַתְּשׁוּבָה אָנִי מְקַוֶּה שְׂפָכֵר הַכְּנֶת - זֶה בְּדַבְּרִים
 הַפְּשׁוּטִים הָאֵלֶּה!

זֶה מֵה שְׂכֹתֵב הַרְמַח"ל בְּמַסְלַת יִשְׂרָאֵל: "וְכֹל
 זוֹלַת זֶה, שְׂיִחְשְׁבוּהוּ בְּנֵי הָאָדָם לְטוֹב, אֵינּוּ אֶלָּא
 הֶבֶל וְשׂוֹא נִתְעָה." אוֹמֵר הַרְמַח"ל: כָּל דָּבָר אַחֵר,
 הַכֹּל זֶה הֶבֶל. כָּל זוֹלַת זֶה, מֵה שְׂיִחְשְׁבוּ בְּנֵי הָאָדָם
 לְטוֹב חוּץ מִדְּבָקוֹת בֵּה' יִתְבָּרֵךְ, חוּץ מֵאַמוּנָה בֵּה'
 יִתְבָּרֵךְ, הַכֹּל זֶה הֶבֶל! שְׂוֹא וְנִתְעָה.

חוּץ מֵהַפְּרַת הַבוֹרֵא וְקִרְבַּת הַבוֹרֵא וְדְבָקוֹת בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ, אֵין כְּלוּם! אֵין שׁוּם מְקוֹם, אֵין זְמַן,
 אֵין פֶּה כְּלוּם, יֵשׁ פֶּה רַק דְּבָקוֹת בֵּה'.

כְּשֶׁאֲנִי מֵבִין אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּמִתְבּוֹנֵן בָּהֶם
בְּמַדַּת הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַלֵּט נִקְדָּה בְּסִיסֵית
וּפְשׁוּטָה - שֶׁכָּל הָעֶסֶק שְׁלִי כָּל הַזְּמַן צָרִיף לְהִיּוֹת
סָבִיב לְקַדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. כָּל צוּרַת הַחַיִּים שְׁלִי
צָרִיכָה לְהִתְנַהֵל בְּאִפְנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִרְכָּז
הָעֲנִיָּן שְׁלִי. בְּכָל מְקוֹם, וּבְכָל זְמַן, כָּל מָה שֶׁאֲנִי
מִחְפֵּשׂ מְכַל עֲנִיָּן, מְכַל מְקוֹם, מְכַל זְמַן, זֶה רַק אֶת
ה' יִתְבָּרֵךְ!

אֲנִי גַם צָרִיף לְהֵבִין שֶׁכָּל הַתְּרִי"ג מִצְוֹת שֶׁאֲנִי
מִחְיָב בְּקִיּוּמֵן הֵן רַק עֲצוֹת, הֵן לֹא הַתְּכַלִּית, הֵן רַק
בְּשִׁבִיל לְהַגִּיעַ לְהַפְרַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ וְקִרְבָּתוֹ
וְדִבְקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵנ"ל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה - כָּל
עֲנִיָּנָה הוּא רַק לְדַבֵּק אוֹתִי עִם בּוֹרְאִי. וְכֵן גַּם כָּל
עֲנִיָּנֵי הַחֲלִין שְׁלִי - כָּל מָה שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְעִבּוּדָה,
וְקוֹנָה וְעוֹשֶׂה וּמְשִׁיג, זֶה הַכָּל בְּשִׁבִיל מָה? בְּשִׁבִיל,
בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר, לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ.

אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְשַׁקֵּעַ בַּחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הַדְּבָרִים,
בַּחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, בַּחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הַמְּצוֹת,
בַּחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הַחֲלִין. אֲנִי צָרִיף לְזַכֵּר שֶׁכָּל עֲנִיָּן

גשמי ורוחני אני צריך למצא פיצד להתקרב ולהתחבר לקדוש ברוך הוא מאותו דבר וענין.

וזה מה שאומר רבי נתן בלקוטי הלקות (יורה דעה הלכות גלוה), וכהן הוא כותב: "כי אי אפשר להתקרב ולכנס לשום קדשה ולשום השגה ולשום ידיעה מה' ותברך... " תדע לך, אתה לא יכול להתקרב, אתה לא יכול להכנס לשום קדשה, לשום ידיעה, לשום השגה, אתה לא יכול להתקרב לה' ותברך, "כי אם על ידי האמונה הקדושה". זה הבסיס!

"וכל המלחמות, וכל הנסיונות שיש לאדם בעבודת ה' ותברך... " תדע לך, כל המלחמות שלך, כל הנסיונות, כל מה שאתה תעבר בעולם הזה, "אי אפשר לנצח שום מלחמה ולעמד בנסיון, כי אם על ידי האמונה הקדושה", רק על ידי האמונה הקדושה!

כמו שכתוב בתקוני הזהר: "ודוד ... על בקרבא לא התרחץ אלא בה".

בְּשִׁדּוּד הָיָה נִכְנָס לְקָרֵב, הוּא לֹא בָטַח אֲלֵא רַק
 בַּה' יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "אִם תַּחֲנֶה עָלַי מִחֲנָה
 לֹא יִירָא לְבַי, אִם תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה..." אֹמֵר דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ: "בְּזֹאת אָנִי בּוֹטֵחַ."

"...אִם תַּחֲנֶה עָלַי מִחֲנֶה..." - יְבוֹא עָלַי יֵצֵר הָרַע,
 "...אִם תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה..." - בְּכֹל מִיַּי נְסִיּוֹנוֹת,
 תַּאֲוֹת וּבִלְבוּלִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּמָה אָנִי בּוֹטֵחַ?
 אֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ - "...בְּזֹאת אָנִי בּוֹטֵחַ." "הֵינּוּ
 שְׁעָר בְּטַחוֹנוֹ וְתַקְוָתוֹ הִיא בְּאֲמוּנָה שְׁנִקְרָאת
 "זֹאת", דְּהֵינּוּ, שֶׁהִיא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא חֲזַק בְּאֲמוּנָה בַּה'
 יִתְבָּרֵךְ, וְעַל כֵּן הוּא חֲזַק..."

אִם אָנִי עִם ה' יִתְבָּרֵךְ, מִי יִנְצַח אוֹתִי? אָנִי עֹשֶׂה
 מְקַשֵּׁר לַה' יִתְבָּרֵךְ!

נְכוּן, אָנִי לֹא צָדִיק, נְכוּן, יֵשׁ לִי עוֹד הֶרְבֵּה מָה
 לַעֲבֹד עַל אֲמוּנָה, אֲבָל לְפָחוֹת אָנִי לוֹקֵחַ אֶת זֶה
 בְּפִשְׁטוּת וּתְמִימוּת, וְאָנִי מֵתַחִיל לְהֶאֱמִין וּמֵתַחִיל
 לְדַבֵּר אֶתוֹ וּמֵתַחִיל לְחַיּוֹת אֶת זֶה. אָנִי רוֹצֵה אֶת זֶה!
 אָנִי כּוֹסֵף לָזֶה! אָנִי מֵתַגְעֵגַע לָזֶה!

אני מבקש מה', אני מתחנן לה', אני בוכה, אני מתגעגע לזה. תדע לך, אומר רבי נתן: "...בנדאי יעמד נגד כל המלקמות והנסיונות של היצר הרע והסטרא אחרא".

נמצא - שזו הנקדה של האדם!

הנקדה של האדם בדור האחרון היא הכרת הבורא תברך. אמונה בה' תברך. והיום למדנו דבר בסיסי ופשוט – אני צריך להתחיל להגיד דברים פשוטים לה' תברך. כל בקר כשאני קם - אני קם עם ה' תברך. לאחר מכן אני הולך לבית הכנסת - עם ה' תברך. אני כל הזמן חושב על ה' תברך. אני עושה תזכורות, אני מתחיל לחיות עם הכרה פשוטה שיש בורא לעולם.

"מה זה יעשה לי? מה זה יגרם לי?" תדע לך, אתה לאט-לאט תפעיל את הגבורות דקדושה, עוד דבור, עוד דבור, עוד דבור, וזה יבנה אצלך הרבה מאוד פח של גבורות דקדושה, וזה יוציא לך את כל הסטרא אחרא. זה יבנה אצלך אמונה קדושה,

ועל ידי זה, אומר רבי נתן, "בּוֹדַאי תַּעֲמֹד נֶגֶד
כָּל הַמְּלַחְמוֹת וְהַנְּסִינּוֹת שֶׁל הַיָּצָר הָרַע".

יהי רצון שְׁנִנְזָה בְּעִזְרַת ה' לַעֲמֹד נֶגֶד כָּל הַיָּצָר
הָרַע וְחִילוֹתָיו וְנִנְזָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּסוֹפּוֹ
שֶׁל דְּבַר יִנְצַח עֲבוּרָנוּ אֶת כָּל הַמְּלַחְמוֹת, אֲמֵן כֵּן
יהי רצון!

לפני סיום...

(סודות מיוחדת המלחמה של היצר)

אחי היקר,

ממש רגע לפני שאתה מניח את החוכרת בצד ומקבל על עצמך "להתחיל ממחר בבקר!" לישם את מה שקראת, אני רוצה לגלות לך סוד יקר מיוחד המלחמה של היצר הרע, ואת שיטת הפעלה בה הוא משתמש עם כל המתחזקים ואלו כמוך הנחוישים להגשים את תכלית חייהם באמצעות תרגול יומיומי של הזרקה האמונה הקדושה עמק בלבכם...

כשיהודי מתחיל לבער לה' ולגלות סימנים של רצון להגמל מסמי ההרדמה של היצר הרע – אחת האסטרטגיות של היצר היא להשתמש בקדושה כנגד המתחזק.

תבין, נשמה טובה - היצר הרע הוא ותיק במקצוע. הוא יעשה הכל כדי להשתמש בקדושה

כדי להוציא לך מהראש את הדבר הזה. הוא יגיד לך אמנם: "בוא נתחיל מחר", או אפלו יתן לך להגיד כמה פעמים: "יש בורא לעולם..", אבל אז הוא ינסה לשכנע אותך: "בוא נקשיב לעוד איזה שעור", "בוא נלמד עוד דברים, נקשיב לעוד איזה דיסק", צריך ללמד עוד ועוד... "תקרא עוד משהו, נתחזק בעוד משהו", העקר שהוא לא יניח לך להתמיד באמת יום יום, שעה שעה, בדבר הזה.

וגם אם אתה תתחיל, יום יומים שלושה, הוא יגיד לך: "טוב, בוא תלמד עוד דבורים של חזוק. כמה אפשר להתקע רק על זה?"

היצר הרע יודע שהוא צריך לעשות הכל כדי שאתה תשתל הרבה הרבה שתילים בגנה, אבל העקר שלא תתמקד בטפוח השתיל הכי חשוב. אין לו בעיה שתהיה לך גנה מלאה בשתילים, רק שלא יצמח לך עץ האמונה שהוא הבסיס לכל הגן עדן שלך ושל כל התלויים בך והקרוכים אליך - לנצח נצחים!!

היצר הרע לא רוצה שהשתיל של העץ הכי חשוב שלך יגדל.

תחדיר טוב טוב את המסר הזה ללבך, אחי
היקר, כי אתה עומד לפני המערכה הכי קשה
שהיצר הרע עומד לנהל מולך על מנת "להחזיר
אותך לשפיות" כביכול.

אתה צריך להיות חזק מאוד בהחלטה הזו,
ולהתפלל עליה כל יום. להתחנן לה' שיתן לך לקיים
את העצות שלמדת היום!

אתה היום מתחיל ליצק את היסודות, את הבטון
והברזל לכל הבניין שלך.

אם אתה חס על נשמתך, תחדיר טוב טוב את
הדברים האלה צמק בלבך, כי בשעת מעשה היצר
ינסה הכל כדי למשוך אותך מרכזות בנקדה הזו.

תדע לך שזה תרגיל גדול מאוד של היצר הרע שרוב
האנשים נופלים בו, כביכול מהפיון של הקנטשה.

היצר הרע לא יגיד לך להפסיק להתחנן. להפך..
"בוא תשמע עוד, ועוד, ותקרא עוד.. העקר אל

תִּישָׁם בְּעֵקֶבִיּוֹת. וְאִם כָּבֵר הִתְחַלַּתְּ לַיִשָּׁם – אַזּ:
”נו, שְׂבוּעִים כָּבֵר עֲשִׂיתָ אֶת זֶה. כִּמָּה אֶפְשָׁר?”

”תַּעֲבֹר הֶלְאָה, תִּתְּפַתַּח, תִּתְּקַדֵּם.”

אַבְל אַתָּה תִּהְיֶה חָכֵם.

כְּדֵי לְהַחֲדִיר אֶת הָאֲמוּנָה הַבְּסִיסִית וְהַחֲשׂוּבָה
הַזֶּה לְלִבְךָ אַתָּה צָרִיךְ תְּרַגּוּל מִשְׁמַעוֹתַי שֶׁל לְפָחוֹת
כִּמָּה חֲדָשִׁים.

יֵשׁ מִשְׁנָה בְּאֵבוֹת (ג):

”כָּל שְׂמַעְשִׂיו מְרַבֵּין מִחֻכְמָתוֹ, חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמָת.
וְכָל שְׂחֻכְמָתוֹ מְרַבֵּה מִמַּעְשָׂיו, אֵין חֻכְמָתוֹ
מִתְקַיְמָת. כָּל שְׂחֻכְמָתוֹ מְרַבֵּה מִמַּעְשָׂיו, לָמָּה הוּא
דוֹמָה, לְאֵילָן שְׁעֲנַפָּיו מְרַבֵּין וְשָׂרְשָׁיו מוֹעֲטִין,
וְהַרוּחַ בָּאָה וְעוֹקְרָתוֹ וְהוֹפְכָתוֹ עַל פְּנָיו, אַבְל כָּל
שְׂמַעְשָׂיו מְרַבֵּין מִחֻכְמָתוֹ, לָמָּה הוּא דוֹמָה, לְאֵילָן
שְׁעֲנַפָּיו מוֹעֲטִין וְשָׂרְשָׁיו מְרַבֵּין, שְׂאֶפְלוֹ כָּל
הַרוּחוֹת שְׂבָעוּלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מְזִיזִין
אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ.”

אל תהיה עץ בלי שרשים. אתה עכשיו בונה עץ עם שרשים לנצח נצחים!! אתה תשקיע כמה חודשים, ותרויח נצח נצחים. אחר כך כל הלמוד שלך יהיה למוד אחר לגמרי. זה מכפלות על גבי מכפלות של כח.

עדיף שתתן עכשיו מקוד כמו ליזר על הנקדה הזו.

אפלו - אל תתחיל לקרא עדין את ספרוני ההמשך. לא לפני שיהיה לך תרגול מעשי של כמה חודשים לפחות רק על הספרון הזה!

אתה צריך כמובן ללמד עוד תורה, אבל את עקר הכח תתן כעת לתרגול הבסיס החשוב הזה. זה ישפיע על כל החיים שלך ושל כל התלויים בך והקשורים אליך.

אל תותר על זה!

יש לך עוד הרבה דעת תורה לצבר בפעורת ה', וכמובן שצריך כל יום להקדיש זמן קבוע ללמוד הלכה, ויגמרא וכו'.. כל אחד לפי סדריו,

אַבְל קח אֶת הַנְקֵדָה הַזוּ בְכֶמָה חֲדָשִׁים הַקְרוּבִים
וְשִׁים עָלֶיהָ אֶת מְרִכּוּז הַכְּבֹד, תַּתְמַקֵּד בְּעֶקֶר בְּנִקְדָה
הַזוּ! אַל תִּרְפָּה מִמֶּנָּה! וְלֹאט לֹאט אֶתְּהָ תִרְאֶה אִיךָ
גַּם הַלֵּב שְׁלֶךְ מִתְחִיל לְהִשְׁתַּתֵּף בְּכָל הַתּוֹרָה
וְהַמְצוּוֹת שֶׁאַתָּה לּוֹמֵד וּמְקִים.

וְגַם אִם לֹא תִרְגִּישׁ כְּלוּם, וְתִדַּע לְךָ שְׂיִתְכֵן שְׁלֹא
תִרְגִּישׁ כְּלוּם גַּם תִּקְוֶפָה יוֹתֵר אֲרַכָּה, אֶתְּהָ, מִצְדֵּךְ, אַל
תִּרְפָּה. תִּאֲמִין לְצַדִּיקִים! כְּמוֹ הַמָּשָׁל שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא
עִם הָאֲבָן וְטְפוֹת הַמַּיִם. אֶתְּהָ אֶת שְׁלֶךְ תַעֲשֶׂה,
וְתִתְפַּלֵּל עַל זֶה, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִגְמַר בְּעֵדֶךָ בְּעִזְרוֹת ה'.

אֶתְּהָ פּוֹתַח עֲכָשְׁיוֹ אֶת הַפְּתַח כְּפִתְחוֹ שֶׁל מַחֲט, וְה'
יִתְבַּרֵךְ יִפְתַּח לְךָ פִתְחוֹ שֶׁל אוֹלָם. אִי אֶפְשָׁר שְׁלֹא.

הַשֵּׁם יִהְיֶה בְּעֵזְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ, וְתִמִּיד תִּדַּע שֶׁה'
יִתְבַּרֵךְ אוֹהֵב אוֹתְךָ וּמְחַבֵּה לְךָ.

וְדַבֵּר אַחֲרוֹן לִפְנֵי סִיּוּם...

"מָה יַעֲשֶׂה אָדָם וַיִּנְצַל מִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, יַעֲסֹק
בַּתּוֹרָה וּבִגְמִילוֹת חֲסִדִּים" (סְנֵהֲדָרִין, צ ח ב')

גְּמִילוּת הַחֲסָדִים הַגְּדוֹלָה בְּיִתְרָא שְׂיִהוּדֵי יְכוּל
לַעֲשׂוֹת הִיא לְקָרֵב עוֹד יְהוּדֵי לְבוֹרְאוֹ! לְחַבֵּר עוֹד
לֵב שֶׁל יְהוּדֵי לְאַבָּא שְׁבַשְׁמַיִם.

אָח יֵקָר, אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת כָּעֵת אֶת עֲסָקַת חַיֵּךְ -

בְּעֵלוֹת מִיְנִימְלִית שֶׁל פְּחוֹת מְאָרְטִיק לְסִפְרוֹן אַתָּה
יְכוּל לְזַכּוֹת לְנִצָּח נְצָחִים שֶׁל זְכוּיֹת שְׂיַעֲמְדוּ לְזַכּוּתְךָ
לְיוֹם הַדִּין עֲבוּר כָּל יְהוּדֵי נוֹסֵף שְׂיִתְחַזֵּק וְלוֹ בְּמַעַט
מִחֲסִפְרוֹן הַזֶּה, הַנּוֹגֵעַ לְשׂוֹרֵשׁ הַשְּׂרָשִׁים שֶׁל כָּל עַבְדוֹת
ה' - הַחֲדָרַת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עֲמַק אֶל תּוֹכֵכִי הַלֵּב.

נִצָּח נְצָחִים שֶׁל זְכוּיֹת בְּמַחִיר שֶׁל אֲרִטִיק? כֵּן!

יַחַד אַתָּה הַגְּאֵלָה קְרוּבָה...
מַחֲפִים לְךָ...

לְהַזְמִנּוֹת וְהַפְּצָה:
054-6607073

תיקון הכללי

יְהוּ רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּדָוִד
 עַבְדְּךָ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שְׂתַחֲפֵן
 בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא בְּאֵלֹהֵי אֱמֶרֶם דָּוִד
 הַמְלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ. וְנַעֲמֵד לְנוּ זְכוּת
 פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזְכוּת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתוֹתֵיהֶם וְנִקְדוּתֵיהֶם וְנַעֲמִידֵיהֶם
 וְהַשְּׂמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוֹת וּמַסּוּפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר
 פְּשָׁעֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ, וְלִזְמֹר עֲרִיצִים וְלִתְהַכְרִית כָּל הַחֲזוֹתִים
 וְהַקּוֹצִים הַפּוֹכְכִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הַעֲלִיזָה, וְלִתְהַכֵּר אִשֶׁת נְעוּרִים
 עִם דוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲזָה וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לְנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ
 רוּחַ וְנִשְׁמָה לְמַתְרַנוּ מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלַח חַטָּאתֵינוּ וְלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ,
 כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שְׂאֵמַר מִזְמוֹרִים אֵלֹהֵי לִפְנֵיךָ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
 גַּם יְהוָה הַעֲבִיר הַמַּאֲתָדָה לֹא תִמּוֹת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהַעוֹלָם הַזֶּה
 קִדְּם וּזְמַנְנוּ עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים שָׁנָה בְּאֵפֶן שְׂנוּבָלָ
 לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וְזְכוּת דָּוִד הַמְלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עֲלֵינוּ
 וּבְעֲדֵנוּ שְׂתַמְאֲרֵךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבָנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 וּמֵאֲחֵר מִתְּנַת חַיִּים חַנּוּן, בְּדַבְּתִיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחָן וְרַחֲמֵתִי
 אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּבִשֵּׁם שְׂאֵנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה
 כִּד נִזְכָּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה לְעוֹלָם הַבָּא.
 וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבִצְלַת הַשְּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל

נעים בגילית ורגן, כבוד הלכנן נתן לך, הוד והדר בבית אלהינו
במהרה בימינו אמן סלה:

תריני מקשר עצמי פאמירת העשרה מזמורים אלו לכל-
הצדיקים האמתים שבדורנו, ולכל-הצדיקים
האמתים שזכני עפר, קדושים אשר בארץ המה. ובפרט
לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו
נתמן בן פינא. זכותם יגן עלינו ועל כל-ישראל אמן.

תריני מזמן את פי, להודות ולתלל ולשבח את בוראי לשם
יחוד קרשא ברוך הוא ושכינתה, ברחילו ורחימו על
ידי שהוא סמיר ונעלם בשם כל-ישראל.

לפני קריאת התהלים יאמר שלושה פסוקים אלו:

לבו: נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-
אלהים:

פרק טז

א מכתם לרוד שמרני אל ברחסתי כד: ב אמרת ליהוה ארני
אתה מוכחי כל-עלוי: ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי
כל-הפציר-בם: ד ירבו עצבותם אתר מחרו כל-אסור נספיתם

מִדָּם וְכֹל אֲשֶׁר אֶתְּשׂוּם אֶת־שְׁמֹתֵם עַל־שִׁפְתָי: ה' יְהוָה מִנְתַּח־חֲלָקֶיךָ
 וְכוּסֵי אֶתֶּר תִּזְמַיֵּךְ בְּזִרְיָי: ו' חֲבָלִים נִפְלְאוּ־לִי בְּנַעֲמִים אֶף־לִחְלֹת
 שִׁפְרָה עָלַי: ז' אֶכְרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲזֵנִי אֶף־לִי־לוֹת יִסְרוּנִי
 בְּלִוְיָתִי: ח' שְׁוִיתִי יְהוָה לְיִגְדִי תְמִיד כִּי מִיְמֵנִי כֹל־אֲמוֹט:
 ט' לָבֵן | שָׁמַח לִבִּי נִיגַל בְּבוֹדֵי אֶף־בְּשָׁרִי יִשְׂכֵן לְבַסְמָה: י' כִּי |
 לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשִׂאֵלֶיךָ לֹא־תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֹאֵת שַׁחַת:
 י"א תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שִׁבַע שְׁמוֹת אֶת־פְּנֶיךָ נַעֲמֹת בְּמִינְךָ
 נֹצֵחַ:

פרק לב

א' רָדוּד מְשֻׁבָּר אֲשֶׁר־י נִשְׁוִי־פֶשַׁע פָּסוּי חֲטָאָה: ב' אֲשֶׁר־י אֵלִים
 לֹא יִחַשְׁבּוּ יְהוָה לֹא עֵזוּ וְאֵין בְּרוּחָו רְמִיָּה: ג' כִּי־הִתְרַשְׁמִי בְּלִוֵי
 עֲצָמִי בְּשִׂאֵלָתִי בְּלִי־חַיִּים: ד' כִּי | יוֹמֵם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְיָךְ
 נִחְפָּז לְשִׁרֵי בַחֲרֹבְנִי קוֹץ סֵלֶה: ה' תִּפְאַתִּי אִוְדַעַךְ וְעֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמֹרָתִי אֹדַח עָלַי פֶּשַׁעֵי לִידוּהָ וְאֶתֶּר נִשְׂאֵת עֹן
 תִּפְאַתִּי סֵלֶה: ו' עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל בְּלִי־חֲסִיד | אֶלְיָךָ לַעֲת מִנְּעֵא
 רַב לְשִׁמְפָה מִיּוֹם רַבִּים אֲלֵיךָ לֹא יִגְעוּ: ז' אֶתֶּר | סִתֵּר לִי מִצַּר
 הַמִּצְרֵי רַגְעֵי פִלְטָה תְּסַכְּבֵנִי סֵלֶה: ח' אֲשִׁבִּלְךָ | וְאוֹרְךָ בְּרִדְךָ־וּ
 תִלְךָ אִיעֲזָה עֲלֶיךָ שִׁינִי: ט' אֲלִי־תִהְיֶה | כְּסוּם פִּפְרֵךְ אֵין חֲבִין
 בְּמַתְּנֵי־זֶרְעוֹן עֲרוֹן לְבָלֹם כֹּל קָרֵב אֶלְיָךָ: י' רַבִּים מִמְּאֻזְבָּחִים
 לְרִשָּׁע וְהַבֹּטָח בִּיהוָה חֲסֵד יְסַכְּבֵנִי: י"א שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 עֲדִיקִים וְהַרְנִינוּ בְּלִי־וְשִׁרֵי־לֵב:

פרק מא

א לְמַנְצַח מוֹמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מוֹשְׁבֵיל אֶל־דֵּל בְּיוֹם לְעֵה
 יִמְלֻטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ וְיִחַיְהוּ וְאֲשֶׁר פֶּאֶרְיָן
 וְאֶל־תִּתְנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיכּוּ: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנִי עַל־עַרְשׁ דְּוִי כֶּל־
 מוֹשְׁבֵכוּ הַפֶּקֶת בְּחֵלְוִי: ה אֶנְי־אִמְרֵתִי יְהוָה חֲנִנִי רַפְּאֵה נַפְשִׁי
 בִּי־הִטָּאתִי לָךְ: ו אֵיכּוּ יִאֲמְרוּ רַע לִי מִתִּי לְמוֹת וְאֶבֶד שְׁמוֹ:
 ז וְאִם־בָּא לְרֵאוֹת | שׁוּא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ־אָנֹן לֹא יֵצֵא לְחַוֵּץ
 וְדַבֵּר: ח וְחַד עָלַי וְחִלַּחֲשׁוּ כֶּל־שִׁנְאֵי עָלַי | וְהִשְׁבֹּו רַעֵה לִי:
 ט דַּבֵּר־בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר לִשְׂכַב לֹא־יִסְרֹף לְקוֹם: י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־פִּתְחֵתִי בּוֹ אֶבֶד לְחַמֵּי הַמְּדִיל עָלַי עֲקֹב:
 יא וְאִתָּה יְהוָה חֲנִנִי וְחַקְמוֹנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּחֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי
 בִּי־חַפְצָתִי כִי כִי לֹא־יָרִיעַ אֵיכּוּ עָלַי: יג וְאִנִּי בְּחַמֵּי תַמְכֵּת כִּי
 וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִתְּעוֹלָם
 וְעַד הַעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

פרק מב

א לְמַנְצַח מוֹשְׁבֵיל לְבִנְי־קֶרֶח: ב פֶּאֶיל תַּעֲרַג עַל־אֶפְרַיִם מִיֹּם בֵּן
 נַפְשִׁי תַעֲרַג אֶלְיָךְ אֶלְהוֹים: ג צְמֵאָה נַפְשִׁי | רֵאֵלְהוֹים לֵאלֹהֵי חַי
 מִתִּי אִבּוֹא וְאֶרְאֶה פָנַי אֶלְהוֹים: ד הִיתָה־לִּי דַמְשֵׁתִי לָחֶם וְיָמֵם
 וְיִזְקָה פֶּאֶמֶר אֶלִי כֶּל־חַיִּים אֵיהֶ אֶלְהוֹיךָ: ה אֵלֶּה אֶזְכְּרָה |
 וְאֲשַׁפְּחָה עָלַי | נַפְשִׁי כִי אֶעֱבֹר | כִּפְךָ אֶרְדֵּם עַד־פִּית אֶלְהוֹים

בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹרָה הַמִּזֵּן חוֹגְגֵי: י מִהַתְּשׁוּחָחִי | נַפְשִׁי וְתַחֲמוֹ
 עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים בְּרִיעוּד אֹרְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלְי
 נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲחַח עַל-פָּנָי אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִתַּר
 מִצְעֵר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ בַּל-מִשְׁפְּרִיךְ
 וְגִלְיָדָה עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם | יָצִיחַ יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמּוֹ
 תִפְלֵחַ לְאֵל תְּהִי: י אֲמַרְחָ | לֵאלֹהֵי סֹלֵעֵי לָמָּה שָׁכַחְתִּנִּי לְמַה-תִּכְרַד
 אֶלְךָ בְּלִחְזֵן אֹיֵב: יא בְּרַצַּח | בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפְנוּ צוּרֵי בְּאִמְרָם
 אֱלֹהֵי בַל-חַיִּים אֵינִי אֲלֹהֶיךָ: יב מִהַתְּשׁוּחָחִי | נַפְשִׁי וְמִהַתְּחַמְּוִי
 עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים בְּרִיעוּד אֹרְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

פרק נט

א לְמַנְצַח אֶל-תִּשְׁחַת לְדוֹד מִבְּתֵם בְּשִׁלְחַ שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת-חֲבִית לַחַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיֵּב | אֱלֹהֵי מַמְתְּקוֹמִי
 תִּשְׁבַּנֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי
 הִנֵּה אֲרַבִּי לְנַפְשִׁי וְגוֹרוֹ עָלַי עוֹיֵם לֹא-פִשְׁעִי וְלֹא-חַטָּאתִי יְהוָה:
 ה בְּלִדְעוֹן יִרְצֵן וּבִזְעוֹן יִבְזַנְנוּ עוֹדָה לְקַרְאֲתִי וְרָאָה: ו וְאֵתָהּ יְהוָה
 אֱלֹהִים | צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּקְוֶה לְפָנֶיךָ בַּל-חַגּוּיִם אֶל-
 תִּלְחַן בַּל-בְּנֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעֶרֶב יְהוָה כִּפְלָב וְיִסּוּכְבוּ
 עִיר: ח הִנֵּה | וּבִיעוֹן בְּפִדְם חֲרוּבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם בְּרִמּוֹ שִׁמְעוּ:
 ט וְאֵתָהּ יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עוֹז אֶלְךָ אֲשַׁמְרָה
 בְּי-אֱלֹהִים מִשְׁבָּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסִדֵי יִקְרַמְנִי אֱלֹהִים יְרַאֲנִי
 בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל-תִּתְרַגְּם | פְּרִי-יִשְׁכְּחוּ עִמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִלְךָ

והזרידמו מנגנו אדני: יג תפאת פִּימו דְּבֵר־שִׁפְתֵימו וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֹאֲנִים וּמֵאֲלֵה וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד פִּלְה בְּחִמְה פִּלְה וְאִנְמו
 וְיִדְעוּ בִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַח בְּזַעֲקֵב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סִלַּת: טו וְיִשׁוּבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כְּלָבִב וְיִסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוּן לְאֵבֶל אִם־לֹא
 אִשְׁבְּעוּ וְיִקְיֵנוּ: יז וְאִי | אִשִּׁיר עֲזָה וְאַתָּן לְבַקֵּר חֲסִדָּה בִּי־חַיִּית
 מִשְׁנֵבֶד בְּי וּמְנוֹס בְּיוֹם צִר־בִּי: יח עֵי אֲרִיָּה אֲמַרְהָ בִּי־אֱלֹהִים
 מִשְׁנֵבֶד אֲלֹתֵי חֲסִדֵי:

פרק עז

א לְמִנְצַחַת עַל־יְדוּתֵיךָ לְאַסְף מוֹמָדֵר: ב קוֹלֵי אֱל־אֱלֹהִים וְאִנְעֻמָּה
 קוֹלֵי אֱל־אֱלֹהִים וְהַאֲוֹן אֲלֵי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרָשְׁתִּי יְדִי |
 לְיִלְה נְגִרָה וְלֹא תַפּוּג מֵאַנְה הַנְּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַבְרָה אֱלֹהִים
 וְאֶחְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתִתְעַשֵּׂמַף רוּחִי סִלַּח: ה אַחֲזֹף שְׁמֵרוֹת עֵינֵי
 נַפְעֻמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַבְרָה נְיַנְתִּי בְּפִלְיָה עִם־דְּבַבִּי אֲשִׁיחָה וְיַחַפֵּשׁ רוּחִי:
 ח הֲלַעֲזוּלָמִים יִנְחַ | אֲדַנֵּי וְלֹא־יִסּוּף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֲפִס לְנִצַּח
 חֲסִדוֹ גְּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י חֲשַׁבְתָּ חֲנוּת אֵל אִם־קָפִין פְּאֵף
 רַחֲמֵי סִלַּח: יא וְאִמַר חֲלוּתִי הוּא שְׁנוֹת יָמִין עֲלוּן: יב אֲזַבְרָה
 מַעֲלֵלֵי־יָהּ בִּי־אֲזַבְרָה מִקְדָּם פְּלִאָה: יג וְהִנְתִּי בְּכַל־פְּעִלָּה
 וּבַעֲלֵי־לוֹתָף אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִרְשׁ דְּרַבְּבָה מִי־אֵל גְּדוּל
 בְּאֱלֹהִים: טו אֵתָה הָאֵל עֲשֵׂה פִּלְה הוֹדְעֵת בְּעַמִּים עֲזָה: טז גְּאֵלָת
 בְּזוֹרַע עַמְּךָ בְּנִי־יַעֲקֹב וְיִסּוּף סִלַּח: יז רְאֹף בְּיוֹם | אֱלֹהִים רְאֹף

מים יחילו אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו
 שחקים אף-חצציה ותהלכו: יט קול רעמך | כנולד האורו
 ברום תבל רגזו ותרגש הארץ: כ בים הרפך ושכילך במום
 רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד-מושה ואהרן:

פרק צ

א תפלה רמשה איש-האלהים אדני מעין אתה היות לני פדר
 ודר: ב בשרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם
 עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-בא ותאמר שוכו
 בני-אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה כלידה: ה זרמתם שנה יהיו פפקר פהציר וחקף:
 ו בפקר יציין וחקף לערב ימולל ויבש: ז פיר-בלני באפך
 ובהמתך נברלני: ח שתה עונתינו רינגדך עלמנו רמאור פניך:
 ט כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הנה: י ימי-
 שנותינו כהם שבשים שנה ואם פנבורל | שמונים שנה ורהפם
 עמר ואון פרגו חיש ונעפה: יא מירודע עז אפך ובראתך
 עברתך: יב רמנות ימינו פן הודע ונבא רבב חכמה: יג שובה
 יהוה עד-מתו והנחם על-עברך: יד שבמענו כפקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמחנו בימות עינתנו שנות
 ראינו רעה: טז יראה אל-עברך פעלך וחררך על-בניחם:
 יז ויהו | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידיו בוננה עלינו
 ומעשה ידיו פוננהו:

פרק קה

א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו לעמים עלילותיו: ב שורו לו
 ומרו לו שחו בכל נפלאותיו: ג התהלכו בשם קדשו לשמח
 לב | מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועו פקשו פניו תמיד: ה זכרו
 נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו ורע אברתם עבדו
 בני יעקב בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
 ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלקה דור: ט אשר ברית את
 אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה ליעקב לחק לישראל
 ברית עולם: יא לאמר לך אתן את הארץ בנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר למעט זגרים בה: יג ויתהלכו בניו
 אלהו לממלכה אל עם אחר: יד לא תניח אדם לעשקם ויזכח
 עליהם מלכים: טו אל תגעו במשירי ולנביאי אל תרעו:
 טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניכם
 איש לעבד נמבר יוסף: יח ענו בכל רגלו ברוח באה נפשו:
 יט עדעת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירחו משל עמים ויפתחהו: כא שמו ארון לביתו ומשל
 בכל קנינו: כב ראם שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל
 מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מארץ מצרים
 מצרים: כה הפך לבם לשנא עמו להתגבר בעבדיו: כו שלח
 משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמוכם דברי אתותיו
 ומפתים בארץ חם: כח שלח חשך וחסך ולא מרו את דברו:
 כט הפך את מותחם לדם וימת את דנתם: ל שרין אדם

צַפְרָדַעִים בְּחֻרְי מַלְכֵיהֶם: לֹא אָמַר נִיבָא עָרַב מְלִיכָא בְּכֹל-
 גְבוּלָם: לֵב נָתַן גְּשֵׁמֵיהֶם בְּרַד אֵשׁ דְּהַבּוֹת בְּאַרְצָם: לֵב נִיבָא גְּמִינָם
 וְהִתְאַתָּם לְיִשְׁפַר עֵין גְּבוּלָם: לֵד אָמַר נִיבָא אֲרֵבָה אֲרֵבָה וְאַין
 מְסָפֵר: לֵה נִיבָא בְּל-עֵשֶׁב בְּאַרְצָם וְיִאבֵל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו נִיבָא
 בְּל-בְכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לז וְיִזְעִיאַם בְּמִסְפָּה וְזָהַב
 וְאַין בְּשִׁבְמוֹי בּוֹשֵׁל: לח שְׂמַח מַצְרִים בְּצִאתָם בְּרִינְפֵל פְּתוּדָם
 עֲלֵיהֶם: לט פֶּרֶשׁ עָנָן לְמִסְפָּה וְאַיִט לְהֵאִיר לְיֵלֶה: מ שְׂאֵל נִיבָא
 שְׁרוּ וְלָחֶם שְׂמִימִים יִשְׁפִיעַם: מא פְּתַח צוּר וְזוּבֵי מַיִם הִלְכּוּ בְּצִוִּית
 נֶחֱר: מב בְּרוּר אֵת דְּבַר קְדוּשָׁא אֵת אֲבֹרְתָם עֲבָדוּ: מג וְיִזְעִיא
 עָמֹו בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִיחַ אֶת-בְּחֹרֵיו: מד וַיִּתֵּן קָדָם אֲרֵצוֹת בּוֹיִם וְעִמָּל
 לְאֵמִים יוֹדְשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ חֻקּוֹ וְתוֹרָתוֹ יִבְצְרוּ תְּלִלְתָּהּ:

פרק קלז

א עַל נִהְלוֹת | בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם-בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן:
 ב עַל-עֲרֻכִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינֵנוּ בְּנִירוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ
 שׁוֹבֵינֵנוּ דְבָרֵי-שִׁיר וְתוֹלְדֵינוּ שְׂמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ מוֹשִׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ
 נִשְׁיֹר אֶת-שִׁיר-יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶגֶר: ה אִם-אֲשַׁכַּחךְ יְרוּשָׁלָּיִם
 תִּשְׁכַּח יְמוּנֵי: ו תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי | לְחִבֵי אִם-לֹא אוֹזְבְּרֵכִי אִם-לֹא
 אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלָּיִם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתֵי: ז זָכַר יְהוָה | לִבִּי אִדּוּם
 אֵת זֶם יְרוּשָׁלָּם הַאֲמִרִים עָרוּ | עָרוּ עַד חִסּוֹד בָּהּ: ח בַּת-בְּכֹל
 הַשְׁדוּדָה אֲשֶׁרִי שׁוֹשְׁפִים-לָךְ אֶת-לְמוּלְךָ שְׂגִמְלַת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי
 | שְׂיֵאֲחוּ וְנִפְּיֵן אֶת-עֲלִילְךָ אֶל-הַסַּלַּע:

פרק קנ

א תִּלְלוּהָ | תִּלְלוּהָ בְּקִדְשׁוֹ תִּלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ: ב תִּלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ תִּלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלּוֹ: ג תִּלְלוּהוּ בְּתַכְּעֵ שׁוֹפֵר תִּלְלוּהוּ
 בְּנִבְלָה וְכִנּוּר: ד תִּלְלוּהוּ בְּתַהֲ וּמְחֹלָה תִּלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹנֵב:
 ה תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמֵעַ תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו בַּל תִּנְשָׁמָה
 תִּתְחַלֵּל יְהוָה תִּלְלוּהָ:

ויאמר פסוקים אלו:

**מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשְׁעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעִיזִם בְּעַת צָרָה:
 וַיִּזְעַרְם יְהוָה וַיִּפְלָטֵם וַיִּפְלָטֵם מִיַּד שָׂעִים וַיּוֹשִׁיעֵם בִּיַּחְסוּ כֹּז:**

זאת התפילה מצאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הכמות ורב האיכות:
**רְבוּנוּ שֵׁר עֲזָרָם, עֲלֵת הַעֲלֹזֹת וְסַבַּת בְּלִי-הַסְּבוֹת, אֲנִת
 לְעֲרָא, לְעֲרָא מִן בְּרָא, וְלִית לְעֲרָא מִנְּךָ, דְּלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ בְּרָא. וְלִךְ דְּמִיָּה תַחֲלִיָּה, וּמְרוּמִם עַל-בְּרָא-
 בְּרַבָּה וְתַחֲלִיָּה: אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ, שְׁתַּחֲוֶה חֲתוּרָה
 דְּרַךְ כְּבוֹשָׁה מֵאִתְּךָ, דְּרַךְ בְּלִי-הַעֲזָרָמוֹת עַד הַחֲשִׁתְּלִישׁוֹת שְׁלֵאִי,
 בְּמָקוֹם שְׁאֵנִי עֲזַמְדָּה, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. וּבְדִרְךָ
 וְנִתִּיב הַזֶּה תֵּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, לְחַמּוּרֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמְתָּה, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמְתָּה, כְּפִי רְצוֹן מִכְּחַר תְּפִרוּאִים. לְבָלִי**

לְחֹשֶׁב בְּמַחְשְׁבֹתַי שׁוֹם מַחְשַׁבַת חוּץ וְשׁוֹם מַחְשְׁבָה וּבְלִבּוֹלָי
 שְׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנָהּ. רַק לְדַבֵּק בְּמַחְשְׁבוֹת וּבּוֹת, צְחוֹת וְקְרוֹשׁוֹת
 בְּעִבּוֹדְתָהּ בְּאֵמֶת, בְּחִשְׁבֹתָהּ וּבְתוֹרָתָהּ. הַמֶּלֶכִי אֵל-עֲדוֹתֶיךָ
 וְתָן לִי לֵב-טָהוֹר לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וּמְצִילוֹת-יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר-
 גְּדוֹל הַיָּם קֵל מְהֵרָה, תְּשׁוּעַת אֲדָנִי בְּהֵרֵף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר-
 חַמִּיּוֹם, בְּלַיְמֵי חַיִּיתִי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְאֹזֶפֶת לְחַדָּשׁ נַעֲרֵי,
 תַיָּמוֹם שְׁעָבְרוּ בְּחִשְׁבֶּךָ לְתַחְזִירָם אֵל תְּקַדְּשָׁה. וְתַתִּיחַ יְצִיאָתִי מִן
 הַעוֹלָם בְּבוֹאֵתִי בְּלֹא חֶטָּא. וְאֹזֶפֶת לְחַזוֹת בְּנַעֲמֵי-הַלְוָה וּלְכַבֵּר
 בְּהִיבְכָלוֹ: בְּלֵוֹ אִמְרַ בְּבוֹד: אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

קונטרס זה מוקדש באהבה לדבקות כל עם ישראל ב-ה' יתברך,
באחדות ואהבת חנם, ולגאולה שלמה ברחמים!

ובן...

להצלחה בכל, בריאות איתנה, ופרנסה בשפע:

בכור בן בלוריה (ברטה) ומשפחתו

אלה בת סבטלנה ומשפחתה

תמר (טניה) בת אלה ומשפחתה

מרינה בת בחמל

נתנאל בן ענבל

עוזי בן רחל

ברוך בן סימי

נתנאל בן חנה

אביחי בן אסתר

ניסים בן לונה

אביבה בת חנה

גדעון בן נעמי

עדי בת אביבה

מאיה חנה בת אורלי

ישראל יעקב בן יונית

אליאב בן ורד

משפחת בדלבייב

אמנון (אלכס) בן אלה ומשפחתו (לרבות חזרה בתשובה)

לרפואה שלמה:

יונה יונית בת שרה

אוריה יוסף בן בתאל אדל

בנימין בן עזיז

לזרע בר קיימא:

איילת השחר בת נחמה

לזיווג הגון והצלחה בכל:

נתנאל בן ריבה

ליאור בן תירצה

אורלי בת אביבה

יואב בן עדי

אסף בן עדי

איתי בן עדי

יאיר בן עדי

סיגלית בת בחמל

לעיזוי נשמות:

חכמון בן נסריה	אסתר בת קלרה
מרים בת נסריה	יוסף בן עמליה
ניצה ירדנה בת נסריה	חיים בן שלמה
רוזה בת חוטה	זהבה בת רחל
גבריאל סויסה בן חנה	חיים בן אורה
רפאל בן רחמה	עידן בן אסתר
אהרן בן חיה	איתי בן יעל
נג'יה בת עמומה	ציון בן שמחה
חנה בת פניה	שמעון בן מז'לה
משה בן נג'יה	שלמה בן סניורה
ויולט בת נג'יה	עמוס בן רחל
אהובה בת נג'יה	נגה בת נסרייה
אברהם בן רוזה	יעקב בן חותה
ג'ולייט ממי בת רחל	אברהם בן חותה
חביבה ננה בת סלחה	ברוריה בת חותה
מרדכי בן חביבה ננה	איסתם בת לובה
שמואל בן אלגרה	ניסן בן שרה
וילי בן רחל	אליהו בן נסריה
כדורי בן חנה	אבנר בן נסריה
פרי נבאט בת נסרת	קלימון בן נסריה
	בראל בן ניצה

וכן לע"נ כלל נשמות ישראל וחסידיו אומות העולם.